

RAUMAN KAUPUNKI

**RAUMAN
KOILLISEN
TEOLLISUUSALUEEN
LUONTOSELVITYS 2009**



AHLMAN
Konsultointi & suunnittelu

SISÄLLYSLUETTELO

Selvitysalueen yleiskuvaus	3
Luontoselvityksen sisällöstä	4
Liito-oravaselvitys	4
Tutkimusmenetelmät	4
Liito-oravan elinpiiristä	4
Liito-orava lainsäädännössä	5
Tulokset ja päätelmät	5
Nisäkäselvitys	7
Linnustonselvitys	10
Tutkimusmenetelmät	10
Koillisen teollisuusalueen linnustosta	10
Lajiluettelo	10
Muu lajisto	16
Päätelmät	16
Kasvillisuusselvitys	26
Tutkimusmenetelmät	26
Koillisen teollisuusalueen kasvilajistosta	26
Kuviokohtaiset kuvaukset	26
Osa-alue A	27
Osa-alue B	32
Osa-alue C	36
Osa-alue D	46
Päätelmät	55
Kirjallisuus	60
Maastotöihin liittyvä kirjallisuus	61
Liitteet	62
Liite 1. Inventointitaulukko	62
Liite 2. Liito-oravahavaintojen GPS-pisteet	63
Liite 3. Merkittävien kohteiden valokuvat	65

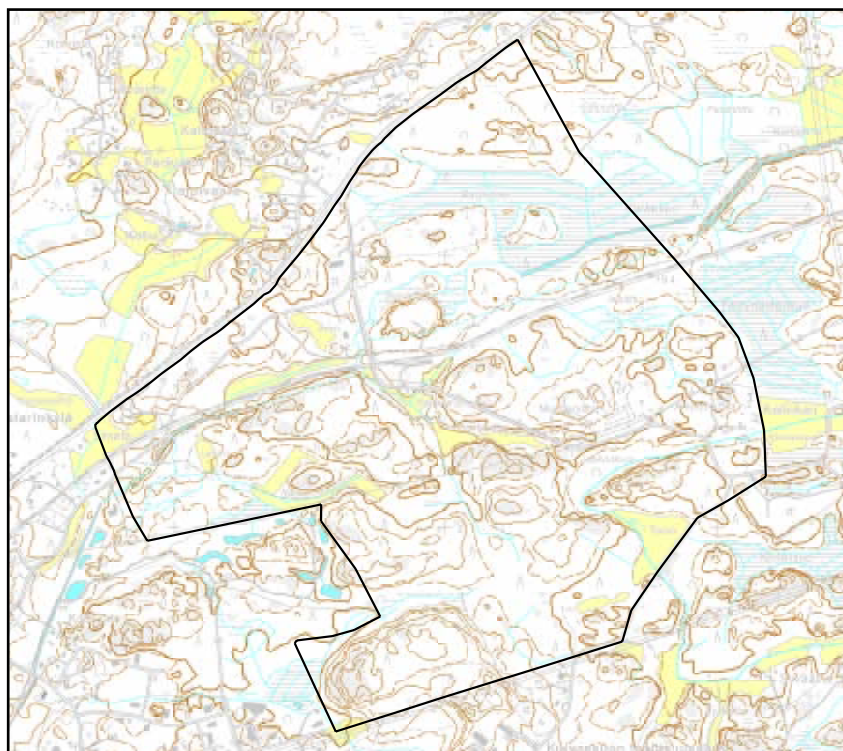
Koillinen teollisuusalue sijaitsee Rauman Uutilan pohjois- ja koillispuolella. Alueen itäpuolella on Hevossuon jätekeskus. Selvitysalue käsittää rajauksen, jossa on monipuolinen kirjo erilaisia elinympäristöjä. Pääosaa näyttelevät kuitenkin mäntykankaat ja hakkuualat.

Tämä raportti esittelee Rauman kaupungin tilaaman Koillisen teollisuusalueen luontoselvityksen tulokset, joiden perusteella voidaan suunnitella alueen maankäyttöä asemakaavoituksessa. Selvityksestä vastaa lintuihin, putkilokasveihin ja elinympäristöihin syventynyt luontokartoittaja Santtu Ahlman.

SELVITYSALUEEN YLEISKUVAUS

Selvitysalue (kuva 1) on noin 331 hehtaarin laajuinen kokonaisuus, joka kattaa monenlaisia elinympäristöjä. Pintalasta eniten peittävät kuivahkot ja kuivat mäntykankaat. Oman leimansa alueelle antavat useat hakkuualat jättöpuiheen, kuusikankaat, viljelyalueet, motocross- ja ampumarata sekä pienialaiset teollisuusympäristöt joutomaineen. Alue rajautuu luoteislaidalla Porintiehen (Vt 8) ja alueen sisällä on useita sekä päällystettyjä että päällystämättömiä tielinjoja ja rautatie.

Alueella ei ole tehty aiempia luontoselvityksiä, joten tausta-aineistoa ei ole käytettävissä. Rauman kaupungin arvokkaiden luontokohteiden rekisterissä (Rauman kaupunki 2002) on kuitenkin tieto motocrossradan laiteilla olevasta liito-oravahavainnosta.



Kuva 1.
Koillisen
teollisuusalueen
luontoselvityksen
rajaus (n. 331 ha).

LUONTOSELVITYKSEN SISÄLLÖSTÄ

Koillisen teollisuusalueen luontoselvityksen tavoitteena oli selvittää liito-oravien esiintyminen alueella, linnusto, putkilokasvit sekä elinympäristöt. Samalla kartoitettiin mahdolliset uhanalaiset ja EU:n luontodirektiivin mukaan suojeltavat lajit sekä selvitettiin lakien mukaisesti suojeltavat luontotyypit ja arvokkaat elinympäristöt asemakaavoitusta ja muuta maankäyttöä varten.

Käytännössä luontoselvitys koostui kolmesta erillisestä osiosta: liito-oravaselvitys tehtiin 5.–30.3., linnusto inventoitiin 11.5.–29.6. ja putkilokasvit sekä luontotyypit selvitettiin 12.8.–27.8.2009. Inventointien päivämäärät ja käytetty aika esitetään liitteessä 1. Kunkin osa-alueen tutkimusmenetelmät esitellään erikseen. Elinympäristöjä koskevassa osiossa esitetään jokaisen kuvion luontoarvot ja maankäyttösuositukset.

LIITO-ORAVASELVITYS

Tutkimusmenetelmät

Koillisen teollisuusalueen rajaus kierrettiin huolella läpi 5.3., 9.3., 22.3., 26.3. ja 30.3.2009 (liite 1), jolloin etsittiin liito-oravien jätöksiä puiden runkojen tyviltä. Lisäksi papanoita etsittiin myös linnustonselvityksen yhteydessä 11.–18.5. Inventoinnit tehtiin ajankohtana, jolloin edellisestä lumisateesta oli kulunut riittävän pitkäksi aikaa ja vanhatkin lumet olivat jo pitkälti sulaneet. Näin ollen mahdollisten jätöksien löytämiseen oli erinomaiset edellytykset. Alueelta tutkittiin sopivilta paikoilta lähes kaikkien lehtipuiden ja kuusien tyvet.

Liito-oravan elinpiiristä

Liito-orava asettuu mieluiten kuusivaltaiseen metsään, jossa on riittävästi lehtipuita seassa. Kesällä se syö pääosin lehtipuiden lehtiä, suosituimpia ovat koivut, lepät ja haapa. Syksyllä ravinto koostuu lähinnä havupuiden silmuista sekä koivun ja lepän norakoista. Vastaavaan ravintoon se turvautuu myös talvella. Monipuoliset ravintovaatimukset määräävät lajin elinympäristön sijoittumista. Lisäksi sopivia pesäpaikkoja – kuten vanhoja tikankoloja tai risupesäitä – täytyy olla riittävästi tarjolla.

Liito-oravien reviirit ovat varsin laajoja, erityisesti koirailta, joiden elinpiirin keskimääräinen pinta-ala on noin 60 hehtaaria. Naarailta on huomattavasti pienempi reviiri, vain noin kahdeksan hehtaaria. Molemmat sukupuolet käyttävät useita eri koloja, ja niiden reviireillä on tärkeitä ydinalueita.

Aikuiset yksilöt ovat varsin paikkauskollisia ja liikkuvat vain pakon edessä uusille alueille. Nuoret yksilöt sen sijaan levittäytyvät uusille alueille säännöllisesti (dispersaali). Levittäytymisen vuoksi elinvoimaisen reviirin on oltava yhteydessä laajempiin metsäalueisiin niisanottujen ekologisten käytävien kautta. Mikäli metsät ovat eristäytyneitä saarekkeitä, ei liito-oravilla ole edellytyksiä elinvoimaisiin pesimäkantoihin. Lisääntymismetsien välillä tulisi olla vähintään kymmenen metriä korkeaa puustoa, mieluummin vielä korkeampaa. Hakkuuaukot ja taimikot eivät ole liito-oravalle kelpoisia liikkumisreittejä.

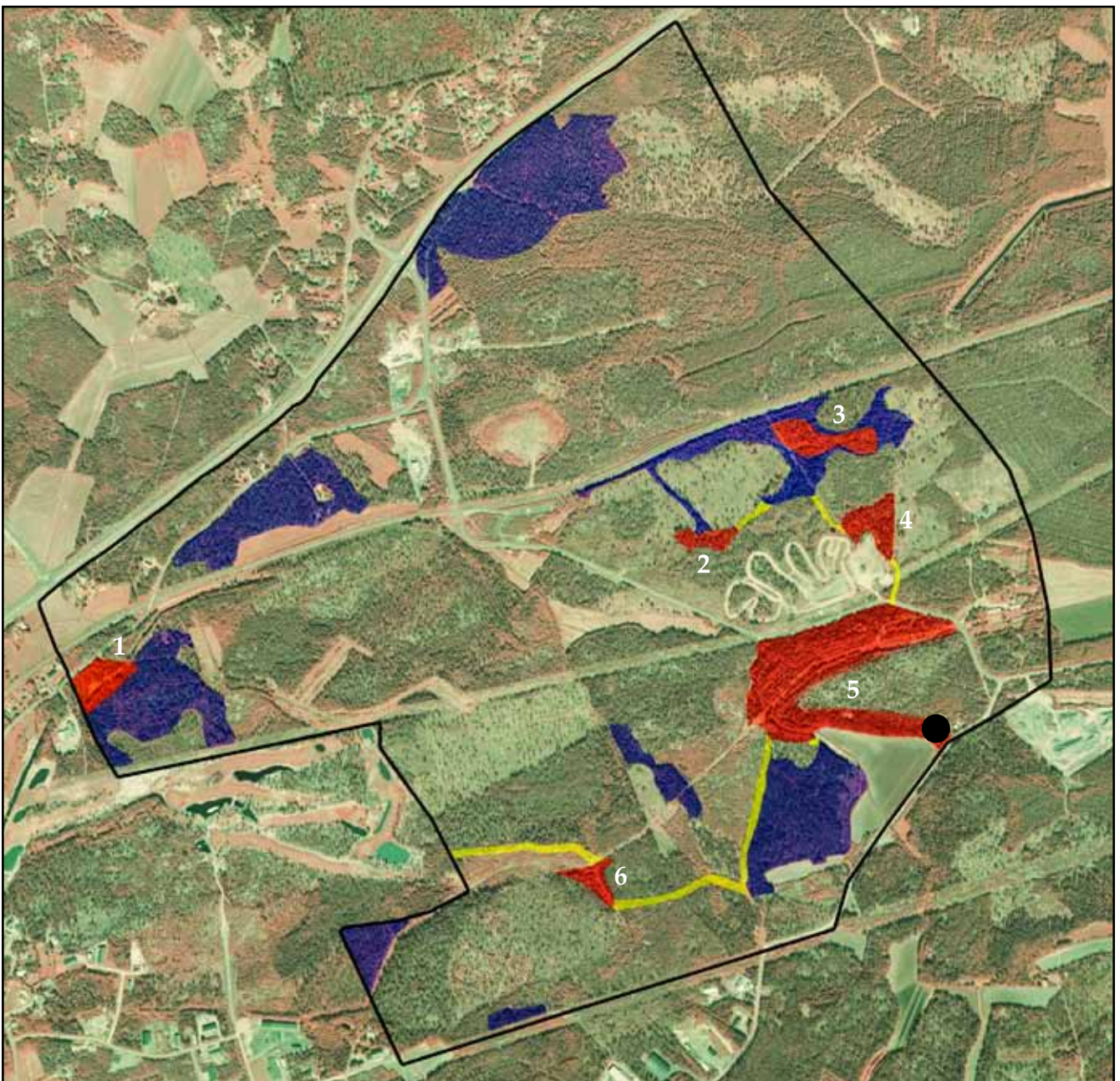
Liito-orava lainsäädännössä


Liito-orava kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteen IV(a) mukaisiin lajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden luonnossa selvästi havaittavien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on uuden luonnonsuojelulain (49 §) mukaisesti kielletty.

Tulokset ja päätelmät

Tutkimusalueelta löydettiin muutama selvä elinpiiri (kuva 2), jotka kaikki sijaitsevat junaradan eteläpuolella. Papanalöytöjä tehtiin kuudelta erillään olevilta paikoilta (liite 2).

Kuva 2. Koillisen teollisuusalueen liito-oravahavainnot. Punaiset alueet kuvaavat alueita, joilta tehtiin useita papanahavainnoja. Siniset alueet ovat lajille kelvollisia alueita ja keltaiset ehdotettuja ekologisia käytäviä. Musta piste kuvaa kolohaapaa, jonka juurella oli runaasti papanoita.





Kuvaan kaksi on merkitty sinisellä alueet, jotka ovat sinänsä kelvollisia lajin elinpiireiksi. Värien perusteella näkee hyvin kuinka pirstoutuneita sopivat elinympäristöt ovat. Näin ollen on erityisen tärkeää säilyttää löydettyjen paikkojen laiteilla olevat soveliaat alueet. Koirasliito-oravan reviiri on tyypillisesti hyvin laaja, keskimäärin 60 hehtaaria. Koillisen teollisuusalueen pinta-ala on 331 hehtaaria, eli keskimääräinen reviirin laajuus on lähes kuudenneksen koko alueesta. Elinpiirit on numeroitu kuvaan kaksi ja alla esitetään paikoittain tietoja ja suosituksia.

1) Läntisin elinpiiri on jo tässä vaiheessa ahdingossa, sillä itäpuolella metsäyhteyden katkaisee pelto ja laaja hakkuualue. Pohjoispuolella on puolestaan junarata ja pelto. Lännessä ja etelässä tulevat vastaan golfalueet. Näin ollen nykyinen elinpiiri on saarekkeena, eikä ekologisia käytäviä ole. Kuvassa 2 esitetty sininen alue on säästettävä punaisen ohella, sillä se on ainoa jäljellä oleva sopiva elinympäristö.

2) Varsinainen löytöpaikka on pieni, mutta elinympäristö on huomattavasti laajempi. Luultavasti 2, 3 ja 4 ovat nyt yhden parin elinpiiriä, joiden välillä on toistaiseksi ekologisia käytäviä. Siniset alueet ovat erittäin tärkeitä säilytettäviä jo muutenkin pienen kelvollisen elinympäristön vuoksi.

3) Siniset alueet ovat hyvin lajille elinympäristöksi sopivia ja elinympäristö ulottuu varmasti kyseisille alueille, vaikka papanoita löydettiin vain suppealta alueelta. Paikkojen 2, 3 ja 4 välillä on syytä säilyttää ekologiset käytävät.

4) Ydinalue on hyvin pieni, minkä vuoksi ekologisten reittien säilyttäminen on elintärkeää liito-oravan esiintymiselle. Kuvio saattaa lisäksi olla yhteysreittinä paikalle numero 5. Sähkolinjan ja tien vuoksi liittomatkat saattavat tosin olla liian pitkiä. Sekä sähkö- että tielinjan varteen on syytä jättää riittävästi puusto liitojen tekemistä varten.

5) Tutkimusalueen edustavin alue, sillä papanoita löydettiin kymmenien puiden rungoilta. Kuvioon on sisällytetty umpeutuva pelto, jossa kasvaa runsaasti kuusia ja lehtipuita. Vuosien saatossa siitä tulee oiva elinympäristön jatke. Ainakin osa eteläpuolen sinisestä alueesta suositetaan säilytettävän, sillä se on lähistön ainoa kelvollinen elinympäristö, vaikka laji ei siellä tällä hetkellä asukaan. Ekologinen käytävä kannattaa rakentaa siten, että se kulkee paikan numero 6 läpi aina tutkimusalueen länsirajalle saakka.

6) Hyvin pieni kelvollinen alue, josta kannattaa muodostaa osa ekologista käytävää tutkimusalueen länsirajalta alueelle numero 5. Lähistöllä ei ole lainkaan liito-oravalle sopivaa elinympäristöä.

Jätospaikkojen laiteilla ja lähistöllä olevia soveliaita elinympäristöjä – vaikka niistä jätöksiä ei löydettykään – suositetaan säilytettävän mahdollisimman paljon. Muut yksittäiset kuusikot eivät liene lajille merkittäviä, sillä ekologia käytäviä ei juuri ole.

Kuvaan 2 on merkitty suositellut ekologiset käytävät, jotka kulkevat luontevasti sopivia maastokuvioita pitkin. Jaakonkurun ja motocrossradan välinen kulkuyhteys on arvoitus, sillä tien ja voimalinjan vuoksi puuton vyöhyke on melko leveä. Luultavasti liito-oravat pystyvät silti kulkemaan alueelta toiselle. Näiden alueiden välisen riittävän korkean ja suojaosan puuston säilyttäminen on ensiarvoisen tärkeää.

NISÄKÄSSELVITYS

Alueen nisäkäslajistoa selvitettiin muiden inventointien yhteydessä. Erityisesti kevään liito-oravaselvitysten ohella havainnoitiin järjestelmällisesti koko alueen lumijäljet mahdollisuuksien mukaan. Erityisiä yksilömääriä selvittäviä laskentoja ei tehty, mutta karttapohjille merkittiin jälkien keskittymäpaikkoja. Esiintymispisteet (kuva 3) kuvaavat nimenomaan paikkoja, joissa jälkiä havaittiin muuta ympäristöä enemmän. Esimerkiksi jänisten ja oravien jälkiä oli käytännössä lähes kaikkialla. Kaikkia jälkiä ei pystytty tunnistamaan tarkasti lumiolosuhteiden vuoksi.

Vesipäästäinen (*Neomys fodiens*)

Monenlaisten kosteiden paikkojen äärellä asuva vesipäästäinen nähtiin keväällä motocrossradan luoteispuolella kahden yksilön voimin.

Metsäjänis (*Lepus timidus*)

Metsäseuduille keskittyvä metsäjänis on huomattavasti runsaslukuisempi kuin rusakko. Jälkiä on alueella käytännössä kaikkialla, mutta kaikkia jänisten jälkiä ei pystytty määrittämään.

Rusakko (*Lepus europaeus*)

Pelto- ja muissa kulttuuriympäristöissä viihtyvän rusakon jälkiä löydettiin vain länsiosasta viljelysalueiden liepeiltä.

Orava (*Sciurus vulgaris*)

Kaikenlaisissa metsissä asuva orava on erittäin yleinen koko alueella. Pesimäkanta vaikuttaisi olevan jälkien perusteella hyvin elinvoimainen.

Kettu (*Vulpes vulpes*)

Seudun metsissä liikkuu kettuja, mutta jälkiä havaittiin hyvin harvoissa paikoissa ja niissäkin melko vähän. Sorrinsuolla nähtiin yksi kettu kasvillisuusinventointien yhteydessä 26.8.

Lumikko (*Mustela nivalis*)


Ainoat lumikon lumijäljet löydettiin alueen keskiosasta Vuorenlhon viljelysalueen länsilaidalta.

Näätä (*Martes martes*)

Pohjoisnurkassa nähtiin 30.3. päivänvalolla kuusikossa liikkuva näätä, joka nousi puuhun. Muita havaintoja ei saatu, ei edes jäljistä.

Ilves (*Lynx lynx*)

Alueen lounaiskulmassa nähtiin tuoreita ilveksen jälkiä 22.3. Jäljet olivat hyvin suppealla alueella. Yksilö lienee ollut vain ohikulkumatkalla, sillä rajausalueen sisältä ei löydetty muita jälkiä. Toisaalta toukokuun 14. päivän aamuna kuultiin mahdollista ilveksen ääntelyä



Valkohäntäkauris (*Odocoileus virginianus*)

Selvitysalueella on siellä täällä valkohäntäkauriin jälkiä ja ulosteita. Paikoittain jälkiä on huomattavan paljon.

Hirvi (*Alces alces*)

Seudulla asustaa hirviä, joiden lumijälkiä ja ulosteita oli muutamissa paikoissa erittäin paljon. Esimerkiksi itälaidalla hakkuuaukolla on muutaman hehtaarin alueella hyvin runsaasti elämisen merkkejä. Hirvien makuupaikka- ja jätöshavaintoja saatiin useista eri paikoista myös elokuussa kasvillisuusselvitysten yhteydessä. Alueen pohjoisosassa, Karjamaalla, nähtiin kaksi emoa ja vasaa 24.8.

Metsäkauris (*Capreolus capreolus*)

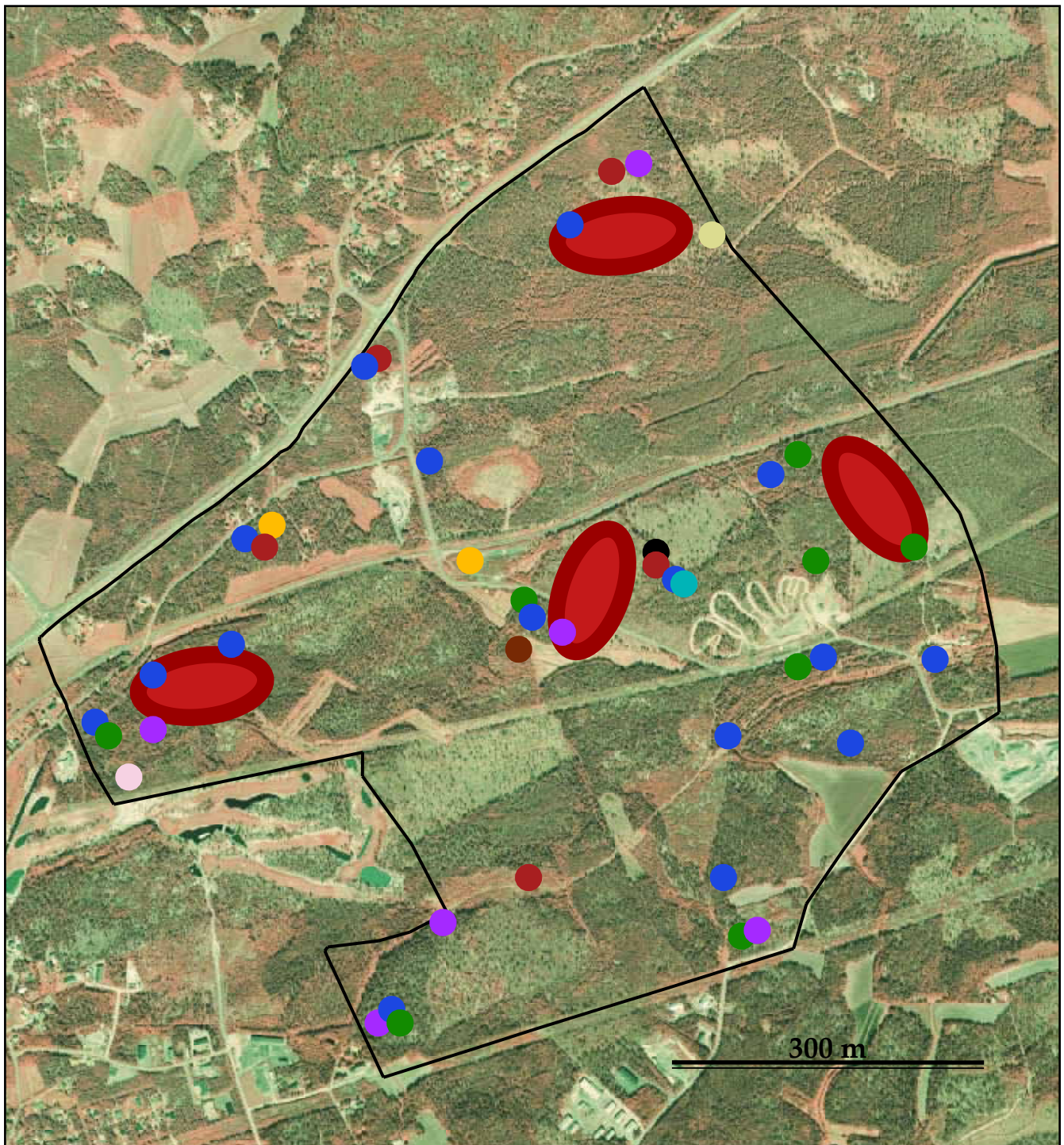
Kauriiden lumijälkiä tutkittiin laajasti, mutta metsäkauriin esiintyminen pystyttiin varmistamaan ainoastaan alueen keskiosasta. Suurin osa kauriiden jäljistä olivat vaikeasti tunnistettavissa.

Lepakot

Kaikki lepakot kuuluvat EU:n luontodirektiivin liitteen IV(a) mukaisiin lajeihin, joihin kuuluvi- en yksilöiden luonnossa selvästi havaittavien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on uuden luonnonsuojelulain (49 §) mukaisesti kielletty.

Luontoselvitys ei kattanut varsinaista lepakkoselvitystä, jossa apuvälineenä käytetään detektoria. Muiden inventointien yhteydessä havainnoittiin kuitenkin mahdollisia lepakoita, mutta havaintoja ei saatu lainkaan. Niitä ei havaittu myöskään 29.–30.6. välisenä yönä, jolloin havainnoitiin yöaktiivisia lintuja.

Kuva 3.



- | | | |
|--|--|--|
|  Orava |  Valkohäntäkauris |  Vesipäästäinen |
|  Kettu |  Metsäkauris |  Ilves |
|  Metsäjänis |  Lumikko |  Hirvi |
|  Rusakko |  Näätä | |

LINNUSTOSELVITYS

Tutkimusmenetelmät

Pesimälinnusto selvitettiin kartoituslaskennoin 11.5.–29.6. (liite 1) Lisäksi liito-oravaselvitysten yhteydessä 5.–30.3 kirjattiin varhain soidintavien lintujen reviiirejä. Kartoitukset tehtiin hyvin varhain aamuyöstä alkaen useiden tuntien ajan pitkälle aamupäivään, kunnes linnut lopettivat aktiivisen laulamisen. Yölaulajiin keskittyviä inventointeja tehtiin vain 29.–30.6. välisenä yönä. Linnusto inventoitiin maaliskuun liito-oravakartoitusten lisäksi touko-kesäkuussa kaksi kertaa. Keskimäärin aamua kohden selvitettiin noin 45 hehtaarin linnusto.

Kartoituslaskentamenetelmä soveltuu hyvin rikkonaisten alueiden kartoituksiin, ja se perustuu siihen, että kaikki pareiksi tulkittavat havainnot merkitään karttapohjalle, jotta päällekkäisyyksiltä vältytään. Pareiksi tulkittiin seuraavat havainnot: laulava koiras, varoitteleva koiras, nähty koiras, varoitteleva naaras, nähty naaras, varoitteleva pari ja nähty pari. Kartoituslaskenta on tarkin mahdollinen linnustonselvitysmenetelmä, ja neljän inventointikerran selvitystä voidaan pitää erittäin tarkkana.

Koillisen teollisuusalueen linnustosta

Selvitysalueen luontotyyppit ovat melko vaihtelevia (katso kasvillisuusselvitys s. 26), minkä vuoksi lajimäärä on varsin korkea. Mäntykankaiden lajistoon tuovat vaihtelua muun muassa kuusimetsien, hakkuualojen, viljelysten liepeiden ja kulttuuriympäristöjen lajit. Peruslajistoon lukeutuvat muun muassa pajulintu, peippo, punarinta, metsäkirvinen, vihervarpunen, punakylkirastas, laulurastas ja tiltalti. Nämä kahdeksan lajia muodostavat 56 prosenttia selvitysalueen linnuston kokonaisparimäärästä.

Huomionarvoisia lajeja on selvitysalueella muutamia: valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa vaarantuneita (VU, vulnerable) ovat käenpiika ja tiltalti. Lisäksi silmälläpidettäviä (NT, near threatened) ovat käki, pikkulepinkäinen, kangaskiuru, kivitasku ja varpunen. Alueellisesti uhanalaisia (RT, regionally threatened) ovat puolestaan käki, pikkulepinkäinen, kangaskiuru ja taivaanvuohi. Lintudirektiivin I-liitteen lajeja ovat pyy, palokärki ja pikkulepinkäinen. Lisäksi tavi, telkkä, rantasipi, leppälintu ja isokäpylintu ovat Suomen erityisvastuulajeja. Alla olevassa lajiluettelossa esitellään kunkin lajin tiedot.

Rajauksella pesii 58 eri lajia ja yhteensä 846 paria (taulukko 1). Lintutiheys on 256 paria sataa hehtaaria kohden, mikä on varsin tyypillinen määrä vastaavilla biotoopeilla.

Lajiluettelo

Tavi (*Anas crecca*)

Yksi pari pesi motocrossradan pohjoispuolella kuusikossa olevan ojajuotin varrella (kartta 1). Tavi on hyvin vaatimaton laji, joka kelpuuttaa jopa metsäojat pesimäympäristökseen. Se on Suomen erityisvastuulaji.

Telkkä (*Bucephala clangula*)

Kaksi naarasta pesivät samaan kolohaapaan Vuorenlhon pohjoislaidalle jättöhaavikkoon (kartta 1). Telkälle kelpaavat lähes kaikentyyppiset vesistöt, ja pesäpaikat voivat sijaita kaukana lähimmästä vesistöstä. Se on Suomen erityisvastuulaji.

Pyö (Bonasa bonasia)

Yksi reviiiri löydettiin ampumaradan pohjoislaidalta ja toinen lounaispuolelta. Lisäksi kolme reviiiriä sijaitsivat alueen lounaiskulmassa (kartta 1). Pyö tyyppiympäristöjä on kuusivaltaiset havu- ja sekametsät, joissa on riittävästi leppiä. Se on EU:n lintudirektiin I-liitteen laji.

Fasaani (Phasianus colchicus)

Ainoa reviiiri löydettiin Vuorenalhon itälaidalta (kartta 1). Fasaani on kulttuuriympäristöjen laji, jonka tavoittaa muun muassa viljelysten laiteilta ja asutusalueiden tiheistä kuusikoista ja pensaikoista.

Taivaanvuohi (Gallinago gallinago)

Yksi pari pesi ampumaradan luoteispuolella ja toinen Sorrinsuon kaakkoislaidalla (kartta 1). Taivaanvuohi on kosteikkolaji, joka kelpuuttaa toisinaan pesimäpaikakseen hyvin vaatimattomat kosteat painanteet ja soistumat. Se on alueellisesti uhanalainen.

Lehtokurppa (Scolopax rusticola)

Yhden yön inventointien perusteella alueella oli neljä reviiiriä (kartta 1). Lukema saattaa olla hieman alakanttiin. Lehtokurppa suosii monentyyppisiä metsiä.

Metsäviklo (Tringa ochropus)

Alueelta löydettiin yhteensä kolme paria (kartta 1). Metsäviklo pesii vanhoihin rastaiden pesiin monentyyppisissä metsissä.

Rantasipi (Actitis hypoleucos)

Yksi pari pesi ampumaradalla metsänrajaan kertyneen vesilammikon laiteilla ja toinen motocrossradalla kaivetulla vesimontulla (kartta 1). Rantasipi on tyyppillisesti karujen ja kivikkoisten järvien laji. Se on Suomen erityisvastuulaji.

Sepelkyyhky (Columba palumbus)

12 paria asettuivat tasaisesti alueelle (kartta 2). Tyyppillisesti sepelkyyhky suosii viljelysmaiden liepeiden kuusikoita.

Käki (Cuculus canorus)

Ainoa reviiiri sijaitsi lähellä Nielun peltoa (kartta 2). Käki on monenlaisten metsien laji, kunhan alueelta löytyy sopiva isäntälaji loisintaa varten. Se on valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa silmälläpidettävä ja lisäksi alueellisesti uhanalainen.

Tervapääsky (Apus apus)

Alueen ainoan parin reviiiri oli Sorrinsuon länsipuolella (kartta 2). Tervapääsky pesii kulttuuriympäristöissä korkeisiin rakennuksiin ja muualla lähinnä hakkuuaukkojen jättöpuihin, joissa on sopiva kolo.

Käenpiika (Jynx torquilla)

Viisi pesivää paria, joista kolme olivat motocrossradan lähistöllä, yksi alueen pohjoislaidalla ja yksi Nielun lähellä (kartta 2). Käenpiika on melko kirjaviiden paikkojen laji, kunhan tarjolla on sopiva pesäkolo. Se on valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa vaarantunut.

Palokärki (*Dryocopus martius*)

Yksi pari pesi jättöhaavikkoon Vuorenlahon pohjoislaidalla ja toinen tienlaidan haapaan Lamarin länsipuolella (kartta 2). Palokärki suosii iäkkäitä havumetsiä. Se on EU:n lintudirektiivin I-liitteen laji.

Käpytikka (*Dendrocopos major*)

18 paria asettui melko tasaisesti alueelle, painottuen kuitenkin hieman enemmän itäpuoliskolle (kartta 2). Käpytikalle soveltuvat lähes kaikenlaiset metsät, kunhan puusto on riittävän järeää kolon kaivertamista varten.

Kangaskiuru (*Lullula arborea*)

Ainoa reviiiri oli motocrossradalla (ei karttamerkintää). Kangaskiuru on karujen avomaiden ja kalliomänniköiden laji. Usein sen löytää maa-aineksenottoalueilta. Se on valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa silmälläpidettävä ja alueellisesti uhanalainen.

Haarapääsky (*Hirundo rustica*)

Yksi pari pesi Sorrinsuon luoteispuolella olevan teollisuuskompleksin rakennuksissa (kartta 2). Haarapääsky on ihmisläheinen laji, joka pesii monenlaisiin rakennelmiin.

Metsäkirvinen (*Anthus trivialis*)

41 paria piti reviiiriä sopivilla paikoilla (kartta 2). Metsäkirvinen on Koillisen teollisuusalueen neljänneksi runsain pesimälaji yhdessä vihervarpusen kanssa. Se on erittäin tyypillinen näky harvoilla mäntykankailla ja hakkuuaukoilla.

Västäräkki (*Motacilla alba*)

Neljä paria pesi motocross- ja ampumaradalla ja kolme Sorrinsuon lähistöllä (kartta 3). Västäräkki on monenlaisten avoimien paikkojen laji.

Rautiainen (*Prunella modularis*)

16 koirasta lauloi melko tasaisin välimatkoin (kartta 3). Kuusikot ovat rautiaisen tyypillisimpiä elinympäristöjä.

Punarinta (*Erithacus rubecula*)

46 paria, joiden reviiirit olivat jokseenkin tasaisesti alueella. Pohjoispäässä oli selvä punarintatyhjiö (kartta 3). Punarinta on Koillisen teollisuusalueen kolmanneksi runsain pesimälaji. Se kelpuuttaa pesimäpaikoikseen monipuolisesti kaikenlaisia elinympäristöjä, mieluiten kuitenkin kuusikoita.

Leppälintu (*Phoenicurus phoenicurus*)

Ainoa pari löydettiin Jaakonkurusta, motocrossradan eteläpuolelta (kartta 3). Leppälintu suosii yleensä mäntykankaita, joista löytyy tarvittavia pesäkoloja. Se on Suomen erityisvastuulaji

Kivitasku (*Oenanthe oenanthe*)

Toinen pari pesi motocrossradalla ja toinen ampuradan pohjoispuolella olevalla ampuma-alueella (kartta 3). Kivitasku on avoimien, mielellään kivikkoisten paikkojen laji. Se on valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa silmälläpidettävä.

Mustarastas (*Turdus merula*)

16 paria asettui pesimään melko tasaisesti alueelle, lukuun ottamatta pohjoislaitaa (kartta 3). Mustarastaan tavoittaa monenlaisista elinympäristöistä, mutta karuimpia paikkoja se yleensä karttaa.

Räkättirastas (*Turdus pilaris*)

Neljä pesivää paria, joista kolme Sorrin länsipuolella ja yksi lounaiskolkassa (kartta 3). Räkättirastas on usein kulttuurilaji, joka pesi monenlaisissa puustoisissa ympäristöissä, yleensä kuitenkin lehtimetsissä ja pihapiireissä.

Laulurastas (*Turdus philomelos*)

32 reviiä löydettiin varsin tasaisesti levittäyneinä. Pohjoisosassa on kuitenkin yllättävän vähän reviiä (kartta 3). Laji on Koillisen teollisuusalueen seitsemänneksi runsain pesimälaji yhdessä tilitin kanssa. Laulurastas on mieltynyt erityisesti kuusikoihin.

Punakylkirastas (*Turdus iliacus*)

33 reviiä, joista vähiten alueen pohjoisosassa (kartta 4). Punakylkirastas on monenlaisten tiheikköjen, pihapiirien ja lehtimetsien yleinen laji.

Kulorastas (*Turdus viscivorus*)

Ainoa pari havaittiin alueen lounaisosan männikössä (kartta 4). Kulorastas on nimenomaan harvojen, valoisten ja karujen mäntykankaiden laji.

Viitakerktonen (*Acrocephalus dumetorum*)

Koiras piti reviiä varsin vaatimattomassa paikassa Lakarin koillispuolella junaraiteen vieressä olevassa pajukasvustossa (kartta 4). Viitakerktonen on yöaktiivinen laji, jonka elinympäristöihin lukeutuvat monenlaiset rehevät pensas- ja lehtipuukasvustot.

Mustapääherttu (*Sylvia atricapilla*)

Kymmenen koirasta lauloi pääosin tutkimusalueen länsipuoliskolla (kartta 4). Mustapääherttu on rehevien lehti- ja sekametsien laji.

Lehtokerttu (*Sylvia borin*)

11 parista viisi pesi länsilaidalla ja vastaavasti kuusi kaakkoisosassa (kartta 4). Lehtokerttu on rehevien lehtimetsien ja toisaalta myös pensaikkojen laji.

Hernekerttu (*Sylvia curruca*)

18 paria asettui pohjois-eteläsuunnassa alueen keskivaiheille (kartta 4). Hernekerttu on puoliavoimien pensaikkomaiden laji.

Pensaskerttu (*Sylvia communis*)

Alueen yhdeksän paria pesivät lähes yksinomaan länsilaidalla (kartta 4). Pensaskerttu on nimensä mukaisesti pensaikkolaji.

Sirittäjä (*Phylloscopus trochilus*)

Kaikki kolme paria asustivat länsiosassa (kartta 4). Sirittäjä on lehti- ja sekametsien laji.

Tiltalti (*Phylloscopus collybita*)

32 paria levittäytyivät tasaisesti koko alueelle (kartta 5). Tiltalti on tyypillinen kuusikkolaji, joka asustaa mieluiten iäkkäissä kuusimetsissä. Tiltalti on Koillisen teollisuusalueen seitsemänneksi runsain pesimälaji yhdessä laulurastaan kanssa. Se on valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa vaarantunut (VU).

Pajulintu (*Phylloscopus trochilus*)

Peräti 133 pesivää paria, joista osa oli melko lähekkäin (kartta 5). Pajulintu on Koillisen teollisuusalueen runsain pesimälaji, joka suosii käytännössä kaikkia metsäisiä alueita.

Hippiäinen (*Regulus regulus*)

Rajaukselle asettui 24 hippiäisparia, joista eniten oli Jaakonkurun seudulla (kartta 5). Kuusivaltaiset metsät ovat hippiäisen tyypillisiä elinympäristöjä.

Harmaasieppo (*Muscicapa striata*)

12 löydettyä reviiriä on kenties yllättävän vähän tutkimusalueen pinta-alaan nähden (kartta 5). Harmaasieppo on monenlaisten ympäristöjen laji, joka on usein kulttuuriläheinen.

Kirjosieppo (*Ficedula hypoleuca*)

Alueelta löydettiin yhteensä 17 paria (kartta 5). Kirjosieppo asuu mielellään myös hyvin karuisissa paikoissa, kunhan tarjolla on riittävästi pesäkoloja.

Pyrstötiainen (*Aegithalos caudatus*)

Kaksi paria pesi Nielun lähellä (kartta 5). Pyrstötiainen on mieltynyt pesimään lehtimetsiin, mielellään vesistöjen varsille.

Hömötiainen (*Parus montanus*)

Vain kuusi löydettyä paria alueen eteläpuoliskolla (kartta 5). Hömötiainen on yleensä melko iäkkäiden havumetsien laji.

Töyhtötiainen (*Parus cristatus*)

Alueella pesii yhteensä viisi paria (kartta 5). Töyhtötiainen on yleensä melko iäkkäiden havumetsien laji.

Kuusitiainen (*Parus ater*)

Viiden parin reviirit sijaitsivat sekä itä- että länsilaidoilla (kartta 6). Kuusitiainen on nimensä mukaisesti kuusivaltaisissa metsissä viihtyvä laji.

Sinitiainen (*Parus caeruleus*)

16 paria pesivät pohjois-eteläsuunnassa lähinnä alueen keskivaiheilla (kartta 6). Sinitiainen on usein kulttuurisidonnainen laji, mutta se viihtyy myös kauempana asutuksista rehevillä metsämailla, joissa on pesäkoloja tarjolla.

Talitiainen (*Parus major*)

29 paria pesi varsin tasaisesti koko alueella (kartta 6). Talitiainen pesii kaikenlaisissa metsissä, kunhan pesäkolojen kaivertamiseen on mahdollisuus tai tarjolla on valmiita koloja.

Puukiipijä (*Certhia familiaris*)

Enemmistö 11 puukiipijäparista pesi alueen pohjoispuoliskolla (kartta 6). Puukiipijä voi pesiä lähes kaikenlaisissa metsissä, mutta yleensä se kuitenkin suosii reheviä metsäkuvioita.

Pikkulepinkäinen (*Lanius collurio*)

Ainoa pari pesi motocrossradalla (ei karttamerkintää). Pikkulepinkäinen on puoliavoiminen pensaikkomaiden ja hakkuuaukkojen laji. Se on valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa silmälläpidettävä ja alueellisesti uhanalainen.

Närhi (*Garrulus glandarius*)

Neljä paria aseutuivat itä- ja pohjoislaidalle (kartta 6). Närhi on havumetsien – etenkin kuusikoiden – laji.

Harakka (*Pica pica*)

Yksi pari pesi Sorrinsuon länsipuolella teollisuusrakennusten laiteilla (kartta 6). Harakka on käytännössä täysin sidoksissa kulttuuriympäristöihin.

Varis (*Corvus cornix*)

Seitsemän parin reviirit löydettiin lähinnä alueen keskivaiheilta (kartta 6). Varis on monenlais- ten elinympäristöjen laji, joka on usein kulttuurisidonnainen.

Varpunen (*Passer domesticus*)

Yksi pari pesi nippa nappa tutkimusalueen puolella aivan länsilaidalla (kartta 6). Varpunen on täysiverinen kulttuurilaji, joka pesii pihapiireissä.

Peippo (*Fringilla coelebs*)

114 paria pesi melko tasaisesti tutkimusalueella, mutta sekä pohjois- että etelälaidoilla oli selviä aukkopaiikkoja (kartta 7). Peippo on Koillisen teollisuusalueen toiseksi runsain pesimälaji. Sen tapaa kaikenlaisista metsistä.

Viherpeippo (*Carduelis chloris*)

Laji löydettiin 25 paikalta (kartta 7). Viherpeippo on pihapiirien ja kuusivaltaisten metsien peruslaji, joka ei esiinny käytännössä lainkaan pelkällä mäntykankaalla.

Vihervarpunen (*Carduelis spinus*)

Yhteensä 41 paria, joista vähiten tavattiin lounaislaidalla (kartta 7). Vihervarpunen on kuusikoi- den laji, jonka pesimänkannat vaihtelevat voimakkaasti kuusten siemensatojen mukaan.

Uрпиainen (*Carduelis flammea*)

Neljän parin reviirit sijoittuivat luonaisosaan (kartta 7). Urpiainen on monentyypisten metsien laji, joka uupuu seudun pesimälajistosta lajin katovuosina.

Pikkukäpylintu (*Loxia curvirostra*)

Liito-oravainventointien yhteydessä löydettiin yhteensä seitsemän reviiriä (kartta 7). Pikkukä- pylintu on kuusikkolaji.

Isokäpylintu (*Loxia pytyopsittacus*)

Yhden parin reviiri varmistettiin liito-oravaselvitysten yhteydessä Kurhesuolta (kartta 7). Isokäpylintu asuu mieluiten mäntymetsissä.

Punatulku (*Pyrrhula pyrrhula*)

Seitsemän reviiriä jakautuivat pohjois-eteläsuunnassa alueen keskivaiheille (kartta 7). Punatulku on mieltynyt iäkkäisiin kuusimetsiin.

Keltasirkku (*Emberiza citrinella*)

Reviirejä varmistettiin yhteensä 29, joista eniten oli Sorrisuon ja Liinalan välisellä alueella sekä motocross- ja ampuratojen seuduilla (kartta 7). Keltasirkku on runsaimmillaan maalaismaaisissa viljelysten laiteilla sekä toisaalta myös hakkuuaukoissa.

Muu lajisto

Tutkimusalueella havaittiin inventointien aikana edellä mainittujen 58 pesimälajin lisäksi useita muitakin lajeja, mutta niitä ei tulkittu pesiviksi.

Läheiselle jäteasemalle kulki kevään ja kesän aikana sadoittain **harmaalokkeja** (*Larus argentatus*) ja kymmeniä **merilokkeja** (*L. marinus*). Näiden joukossa havaittiin myös **kala-** (*L. canus*), **nauru-** (*L. ridibundus*) ja **selkälokkeja** (*L. fuscus*). Jäteasemalle suuntasivat myös sadat **naakat** (*Corvus monedula*) ja useat **korpit** (*C. corax*). Lokki- ja varislintuparvet pysähtyivät satunnaisesti tutkimusalueelle, mutta ne eivät siellä kuitenkaan pesi.

Motocrossradan liepeillä kuultiin muutaman kerran kesällä sekä **hempon** (*Carduelis canabina*) että **tiklin** (*C. carduelis*) lentoääntä, mutta ne kävivät luultavasti vain ruokailemassa joutomaan kasvillisuuden joukossa alueen ulkopuolelta. Motocrossaradalla nähtiin lisäksi **koirasteeri** (*Tetrao tetrix*) lentämässä länsilounaaseen kolmena eri aamuna keväällä, mutta soidinta ei kuultu lainkaan alueella.

Lisäksi Vuorenhossa havaittiin **naarassinisorsa** (*Anas platyrhynchos*) kesäkuun jälkipuoliskolla, mutta sen pesinnästä alueella ei saatu varmuutta, sillä aiempia havaintoja ei kertynyt. Elokuun puolivälissä erään Tauron länsipuolella olevan hakkuuaukon laiteilla nähtiin **mehiläishaukka** (*Pernis apivorus*), mutta kartoituslaskentojen aikana lajia ei alueella havaittu.

Päätelmät

Koillisen teollisuusalueen linnusto on varsin tavanomaista sekä lajistoltaan että parimääriltään. Huomionarvoisista lajeista valtakunnallisen uhanalaisuusluokituksen mukaan vaarantuneita (VU) ovat käenpiika ja tiltalti. Käenpiika pesii alueella viiden parin voimin, joista kolme asettuivat motocrossradan lähituntumaan ja yksi pohjoisosaan. Nämä parit pesivät metsätaloudellisesti voimakkaasti käsitellyillä alueilla, eikä maankäyttö vaaranna niiden esiintymistä, kunhan sinne tänne jätetään esimerkiksi kolohaapoja. Sama koskee länsilaidan paria, joka pesi hakkuuaukon laidan pienessä metsälaikussa. Tiltalti on tutkimusalueen seitsemänneksi runsain pesimälaji yhteensä 32 parilla. Laji on varsin yleinen, mikä näkyy hyvin korkeasta parimäärästä. Koska alueella on liito-oravien elinpiirejä, jotka täytyy säästää luonnonsuojelulain nojalla (katso liito-oravaselvitys s. 4), niin tiltalteille jää sopivaa elinympäristöä.

Valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa silmälläpidettäviä (NT) ovat käki, pikkulepinkäinen, kangaskiuru, kivitasku ja varpunen. Käki löydettiin Nielun läheltä pienestä metsäsaarekkeesta. Sen esiintyminen on enemmän sidoksissa sopiviin isäntälajeihin kuin elinympäristöihin, joten maankäyttö ei vaikuta lajiin. Pikkulepinkäinen, kangaskiuru ja kivitasku pesivät

motocross- ja ampumaradalla, jotka luokitellaan joutomaiksi. Ne ovat voimakkaasti käsiteltyjä avomaita, eikä niiden jatkokäytöllä ole oleellista merkitystä lajien esiintymiseen. Varpunen pesii länsilaidassa pihapiirin laiteilla, eikä maankäytöllä ole vaikutusta sen esiintymiseen.

Alueellisesti uhanalaisia (RT) ovat käki, pikkulepinkäinen, kangaskiuru ja taivaanvuohi. Kolme ensin mainittua on käsitelty edellä. Taivaanvuohi pesii varsin vaatimattomilla paikoilla kosteiden painanteiden liepeillä, eikä maankäyttö vaikuta merkittävästi sen pesimiseen, sillä kosteita painanteita ja soistumia on alueella lukuisia.

Lintudirektiivin I-liitteen lajeja ovat pyy, palokärki ja pikkulepinkäinen. Jälkimmäinen on käsitelty edellä. Pyitä pesii viisi paria, joista kolmen reviirit sijaitsevat luonnonsuojelulain nojalla suojeltavien liito-oravien elinpiireillä. Näin ollen ne säilyvät ennallaan. Pohjoisimman parin reviiri on ampumaradan laiteilla ja se säilynee ennallaan. Eteläisin reviiri on epätyypillisessä paikassa, eikä alueen maankäyttöä tarvitse rajoittaa reviirin vuoksi. Palokärki pesii Vuorenalhon pohjoislaidan

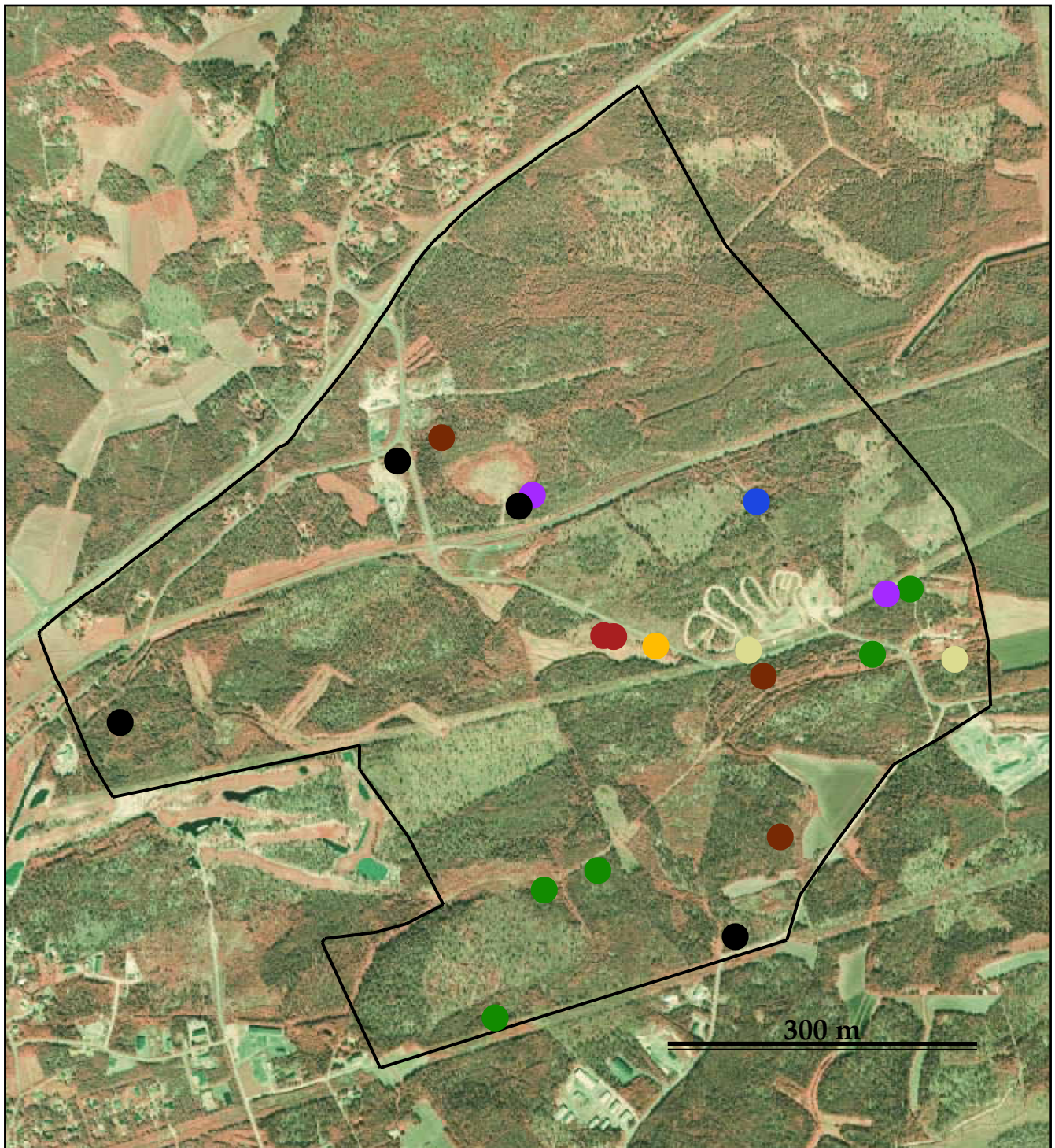
jätöhaavikossa ja länsilaidassa liito-oravan reviirillä. Jälkimmäinen säilyy näin ollen ennallaan. Vuorenalhon haaparyhmä suositetaan säilytettävän ennallaan, sillä kolohapat tarjoavat useita pesäpaikkoja muillekin lajeille.

Kokonaisuutena voidaan todeta, että huomionarvoisten lajien esiintyminen ei vaikuta alueen maankäyttöön, sillä liito-oravereviirien säilyttäminen takaa sopivia elinympäristöjä useille lajeille.

Taulukko 1.
Koillisen teollisuusalueen pesimälinnusto parimäärineen.

Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä
Tavi	1	Lehtokerttu	11
Telkkä	2	Hernekerttu	18
Pyy	5	Pensaskerttu	9
Fasaani	1	Sirittäjä	3
Taivaanvuohi	2	Tiltaltti	32
Lehtokurppa	4	Pajulintu	133
Metsäviklo	3	Hippiäinen	24
Rantasipi	2	Harmaasieppo	12
Sepelkyyhky	12	Kirjosieppo	17
Käki	1	Pyrstötiainen	2
Tervapääsky	1	Hömötiainen	6
Käenpiika	5	Töyhtötiainen	5
Palokärki	2	Kuusitiainen	5
Käpytikka	18	Sinitiainen	16
Kangaskiuru	1	Talitiainen	29
Haarapääsky	1	Puukiipijä	11
Metsäkivoinen	41	Pikkulepinkäinen	1
Västäräkki	7	Närhi	4
Rautiainen	16	Harakka	1
Punarinta	46	Varis	7
Leppälintu	1	Varpunen	1
Kivitasku	2	Peippo	114
Mustarastas	16	Viherpeippo	25
Räkättirastas	4	Vihervoarpunen	41
Laulurastas	32	Uрпиainen	4
Punakylkirastas	33	Pikkukäpylintu	7
Kulorastas	1	Isokäpylintu	1
Viitakerttunen	1	Punatulkku	7
Mustapääkerttu	10	Keltasirkku	29
Yhteensä			846

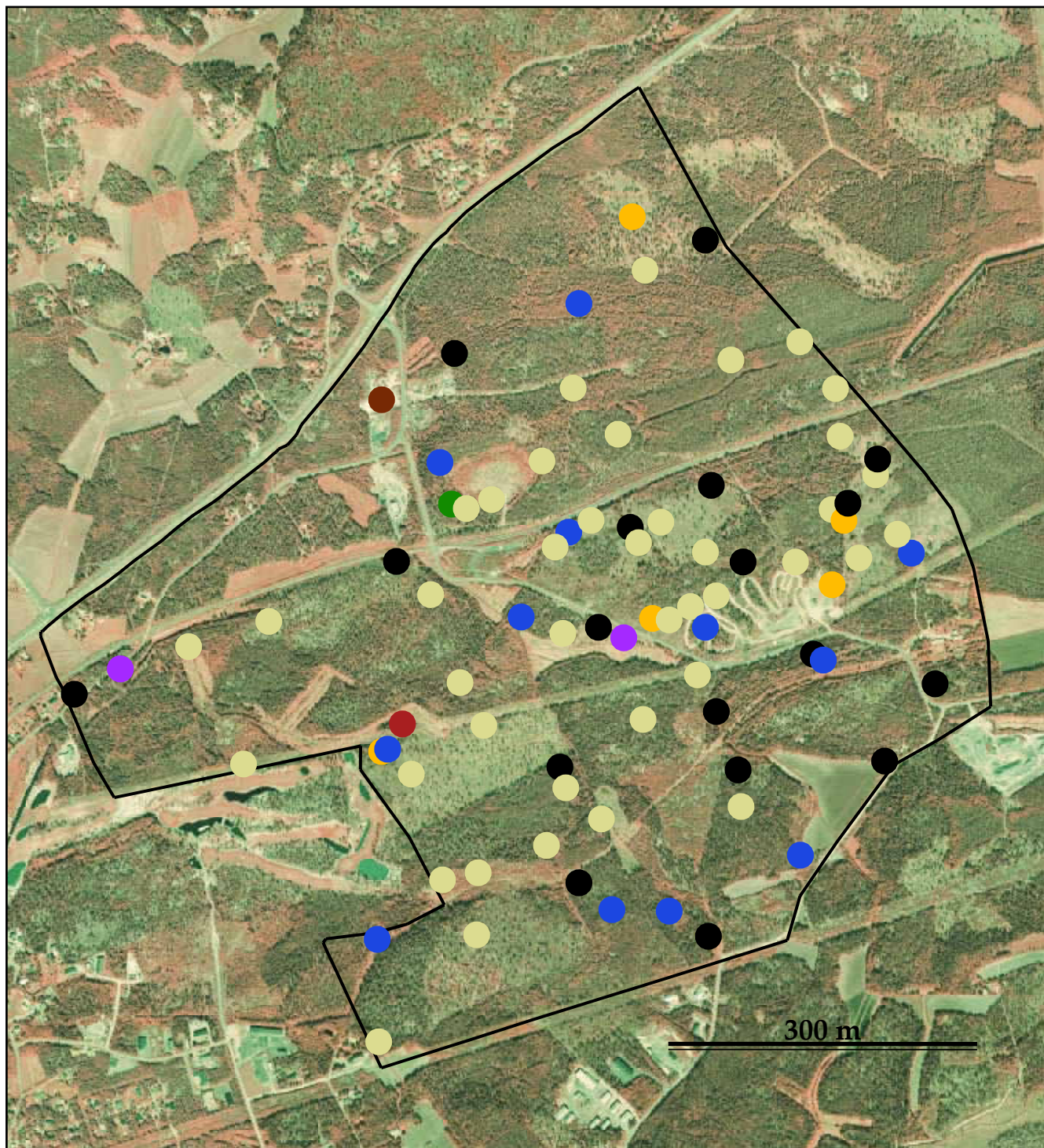
Kartta 1.



- Tavi (1 pr)
- Telkkä (2 pr)
- Pyy (5 pr)
- Fasaani (1 pr)

- Taivaanvuohi (2 pr)
- Lehtokurppa (4 pr)
- Metsäviklo (3 pr)
- Rantasipi (2 pr)

Kartta 2.



● Sepelkyyhky (12 pr)

● Käki (1 pr)

● Tervapääsky (1 pr)

● Käenpiika (5 pr)

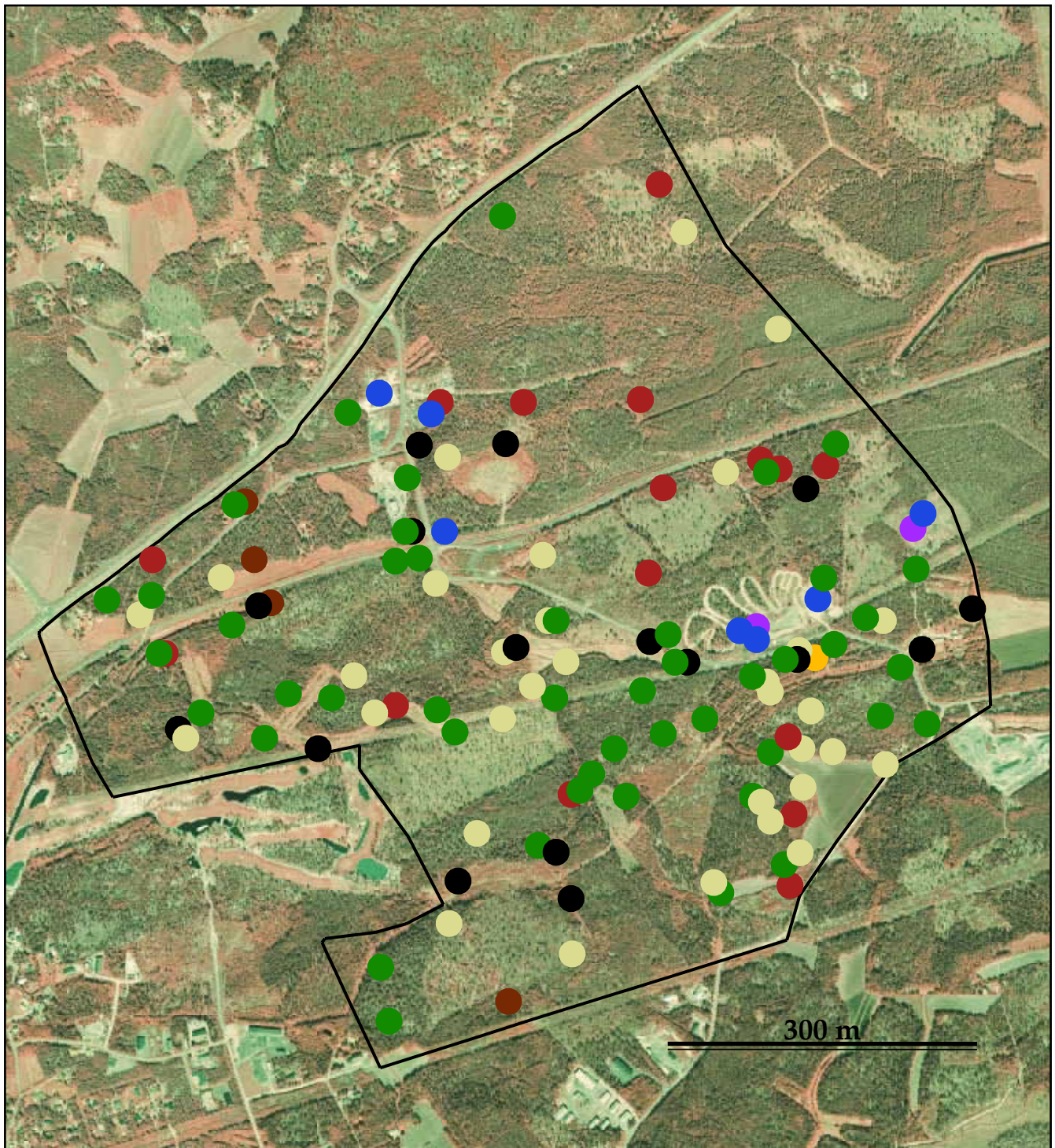
● Palokärki (2 pr)

● Käpytikka (18 pr)

● Haarapääsky (1 pr)

● Metsäkirvinen (41 pr)

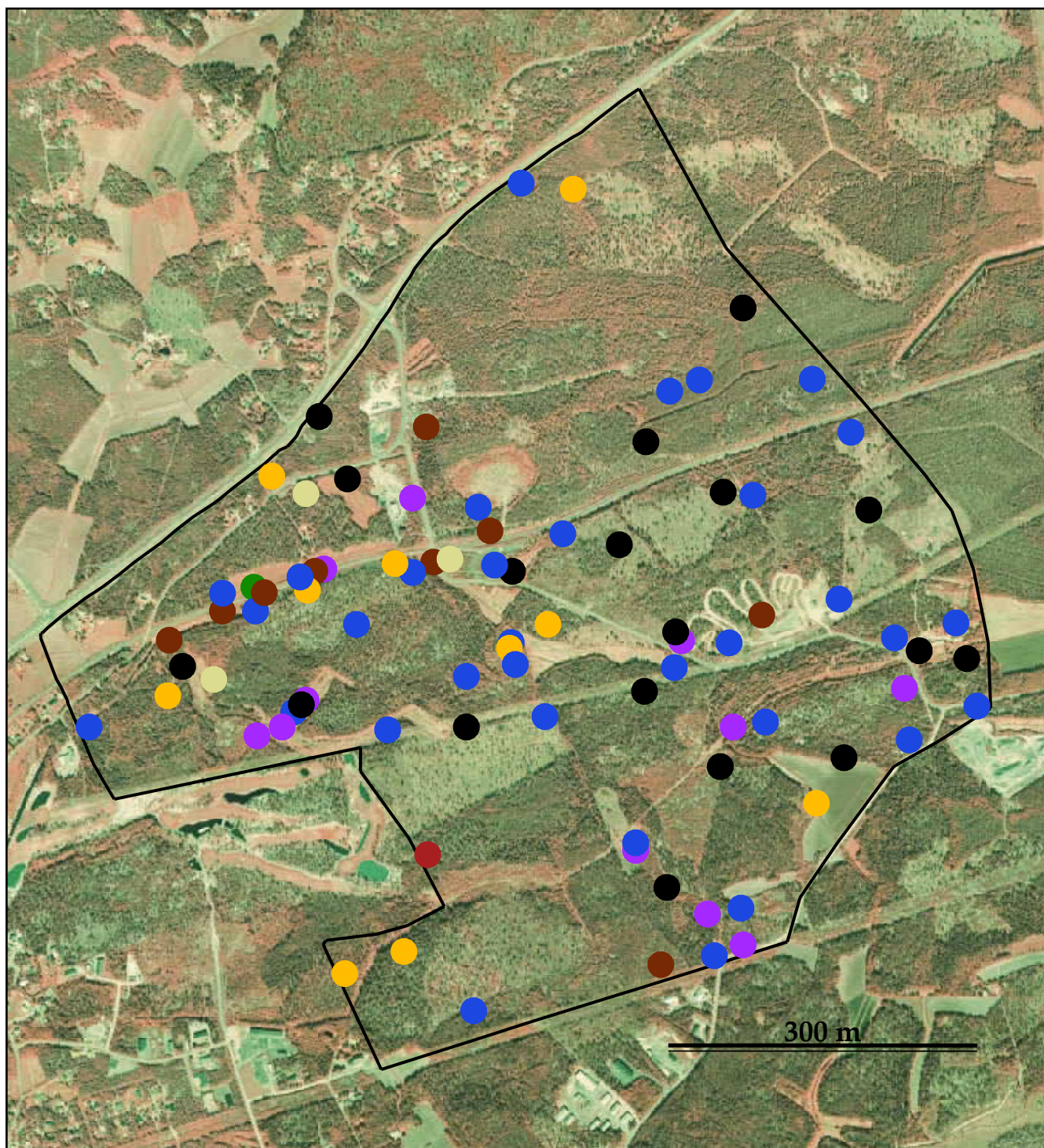
Kartta 3.



- Västäräkki (7 pr)
- Rautiainen (16 pr)
- Punarinta (46 pr)
- Leppälintu (1 pr)

- Kivitasku (2 pr)
- Mustarastas (16 pr)
- Räkättirastas (4 pr)
- Laulurastas (32 pr)

Kartta 4.



● Punakylkirastas (33 pr)

● Kulorastas (1 pr)

● Viitakerttunen (1 pr)

● Mustapääkerttu (10 pr)

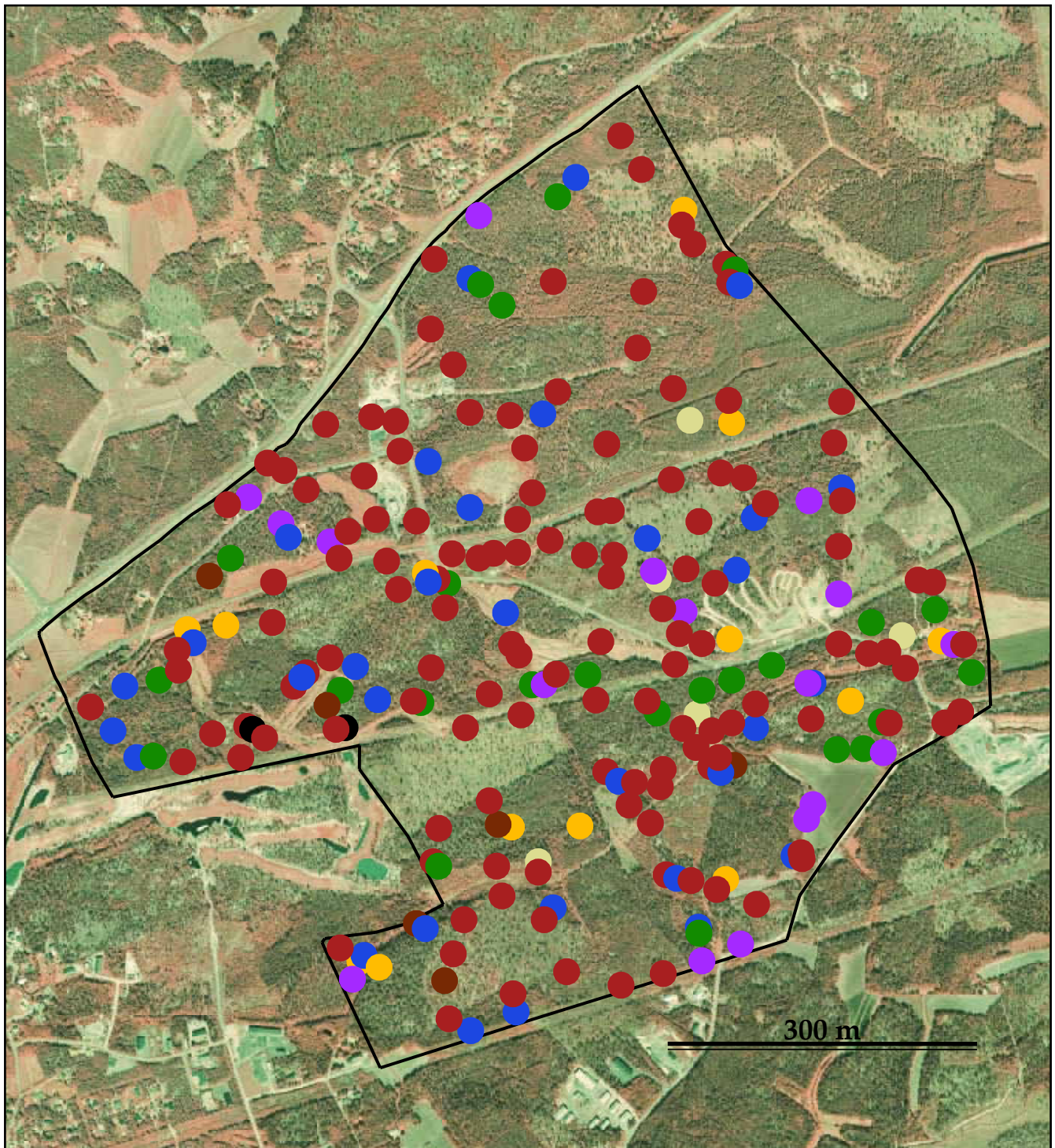
● Lehtokerttu (11 pr)

● Hernekerttu (18 pr)

● Pensaskerttu (9 pr)

● Sirittäjä (3 pr)

Kartta 5.



● Tiltalti (32 pr)

● Pajulintu (133 pr)

● Hippiaäinen (24 pr)

● Harmaasieppo (12 pr)

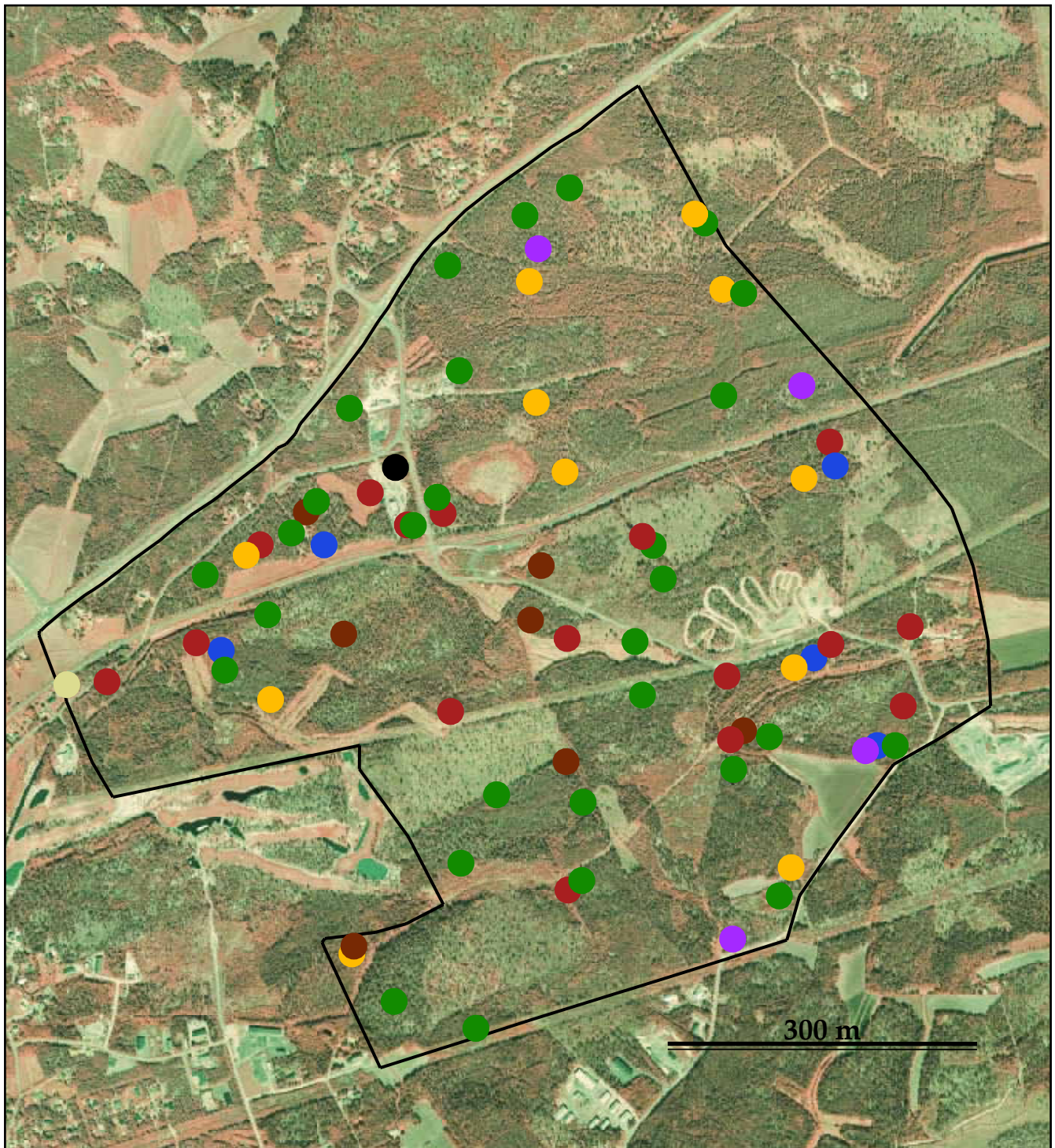
● Kirjosieppo (17 pr)

● Pyrstötiainen (2 pr)

● Hömötiainen (6 pr)

● Töyhtötiainen (5 pr)

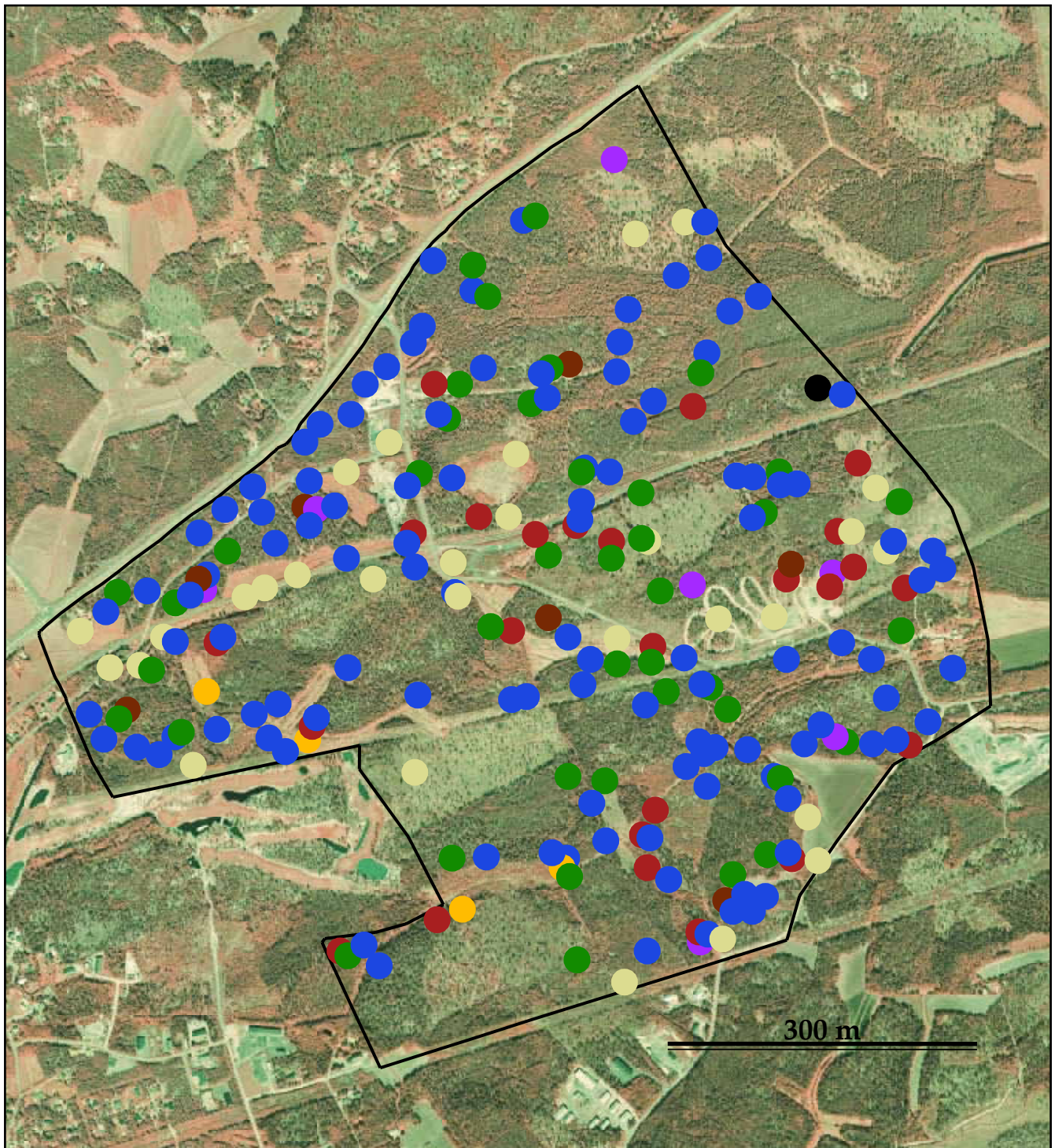
Kartta 6.




- Kuusitiainen (5 pr)
- Sinitiainen (16 pr)
- Talitiainen (29 pr)
- Puukiipijä (11 pr)

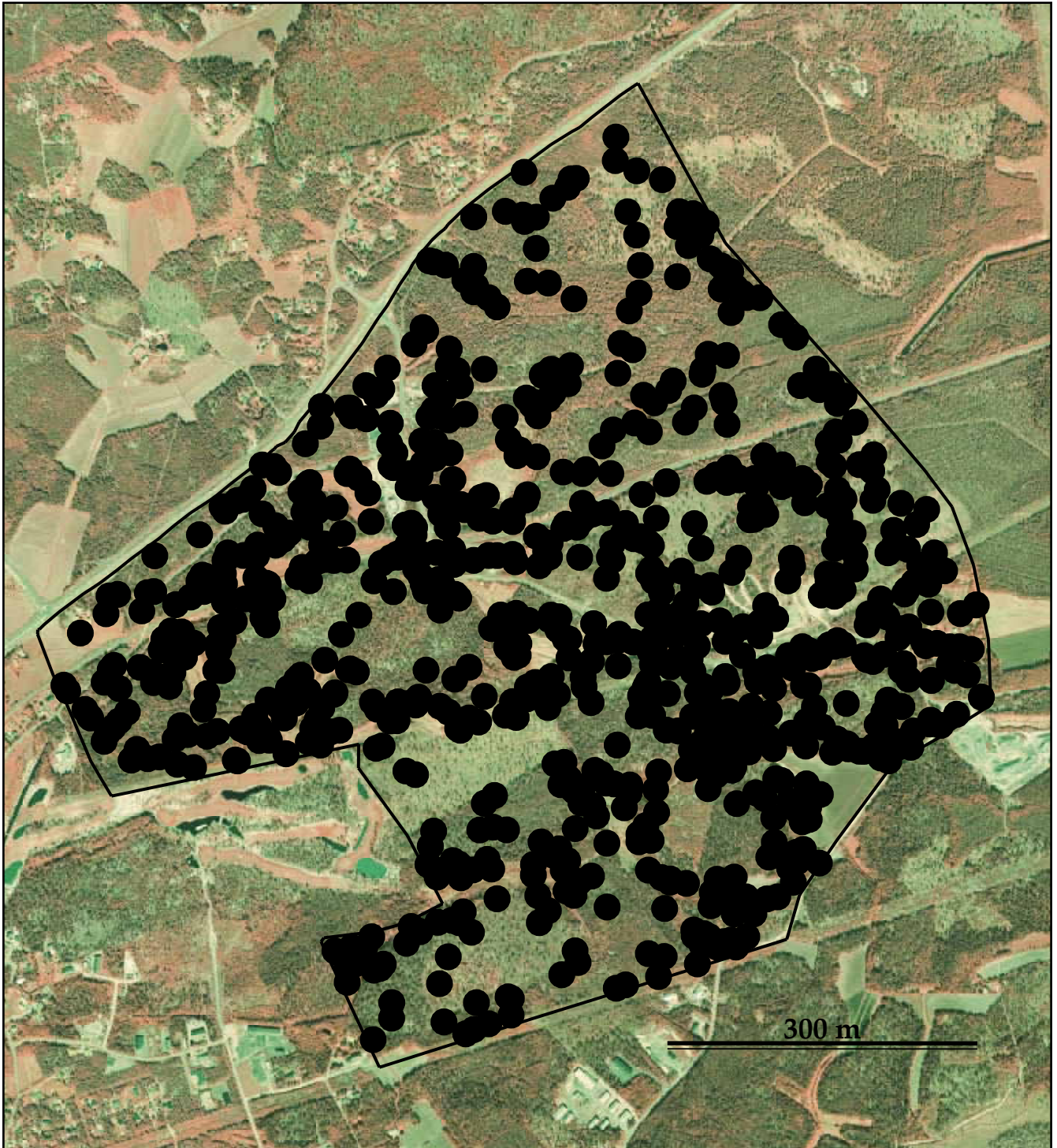
- Närhi (4 pr)
- Harakka (1 pr)
- Varis (7 pr)
- Varpunen (1 pr)

Kartta 7.



- | | |
|---|---|
|  Peippo (114 pr) |  Pikkukäpylintu (7 pr) |
|  Viherpeippo (25 pr) |  Isokäpylintu (1 pr) |
|  Vihervarpunen (41 pr) |  Punatulkku (7 pr) |
|  Urpiainen (4 pr) |  Keltasirkku (29 pr) |

Kartta 8.



Karttaan on siirretty kaikkien alueella esiintyvien lajien reviirimerkit (kartat 1–7).
Kartasta näkee lintujen suosimat alueet sekä sellaiset alueet, joilla lintuja ei esiinny lainkaan.

KASVILLISUUSSELVITYS

Koillisen teollisuusalueen kasvillisuus selvitettiin 12.–27.8., mutta lajistoa havainnoitiin myös linnustoselvitysten yhteydessä 11.5.–29.6. (liite 1).

Tutkimusmenetelmät

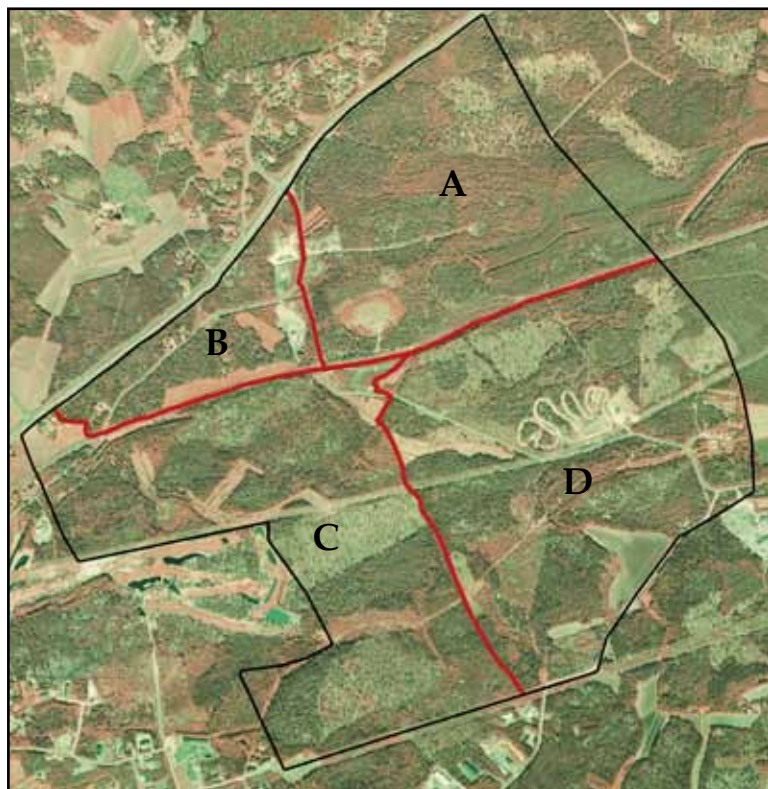
Aluerajaus kierrettiin järjestelmällisesti läpi, jolloin kirjattiin kaikki löydetyt putkilokasvilajit, myös puutarhoista ja pihoista villiintyneet lajit. Jokainen kuvio tyypiteltiin maastossa ja niiden rajat piirrettiin ortoilmakuvalle (kuva 4). Kustakin kuviosta kirjoitettiin yleisluonnehdinta ja mahdolliset lisätiedot.

Koillisen teollisuusalueen kasvilajistosta

Selvitysalueen luontotyypit ovat melko kirjavia, mutta mäntyvaltaiset kankaat ovat enemmistönä. Rajauksella on myös kuusikoita, viljelysalueita, hakkuualoja, joutomaita, turvekankaita ja soistumia sekä hyvin pienialaisia lehtoja. Selvityksessä käytetty lajinimistö on Suuren Pohjolan Kasvion (Mossberg & Stenberg 2005) mukainen.

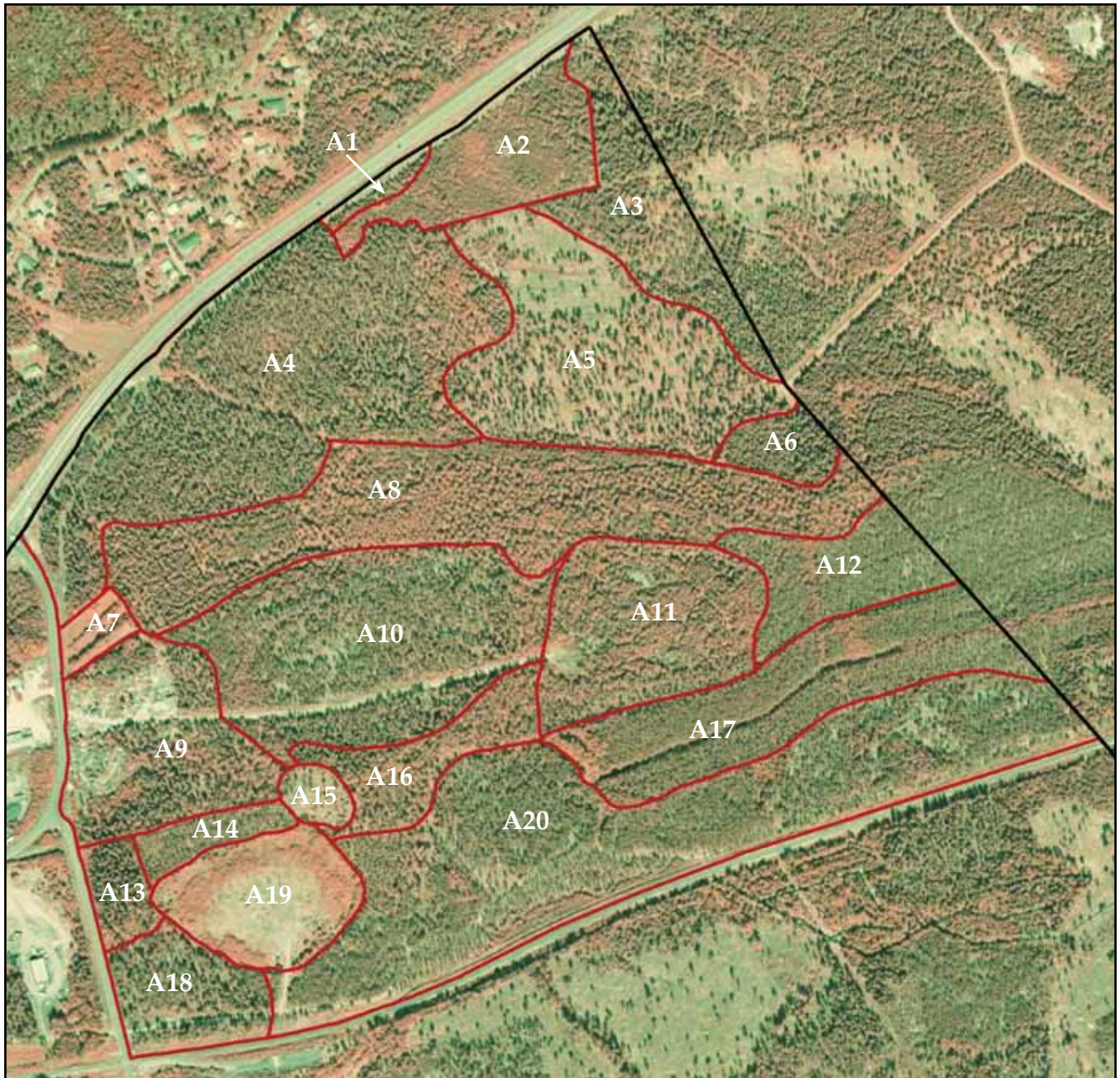
Kuviokohtaiset kuvaukset

Tässä osiossa kuvataan jokaisen kuvion yleisluonnehdinta ja maankäyttösuositukset. Lisäksi tietoihin on lisätty luontotyyppien uhanalaisuusluokitus (Raunio ym. 2008). Nämä luokitukset on merkitty punaisella luontotyyppinimikkeen oikeaan reunaan. Mikäli kyseessä on viljelysalue tai jokin muu luontotyyppi, joka uupuu uhanalaisuusluokituksesta, käytetään pelkkää viivaa. Sitä käytetään myös hakkuualoissa ja taimikoissa, joissa ei ole enää luontoarvoja. Osa-aluekartoissa "T" kuvaa tietä ja "S" sähkölinjaa. Karttojen mittakaavat eivät vastaa toisiaan.



Kuva 4.
Kasvillisuusselvityksessä
käytetty osa-aluejako.

Osa-alue A



A1. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Kuusivaltainen nuori tuore kangas, joka on osin heinittynyt. Mustikka, metsämaitikka, oravanmarja ja seinäsammal kuvaa peruslajistoa. Itälaidalla on kapea käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomainen kangas vaihettumarinteessä. Käenkaali on vyöhykkeellä runsain ruoho.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A2. Puolukkatyyppin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Nuori mäntyvaltainen kuivahko kangas, jossa on koivuja seospuina. Puolukka on runsain varpu, mutta kuvio on laajoilta alueilta heinittynyt, eikä näillä kohdilla ole varpuja lainkaan. Keskosassa on lehtipuiden kansoittama soistuma, jossa kasvaa muun muassa tervaleppä, virpapaaju, rentukka, korpikastikka, suo-ohdake ja mesiangervo.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A3. Mustikkatyyppin (MT) tuore kangas

[NT]

Tuore kangas, jossa on kuusten lisäksi myös koivuja sekä jokunen mänty. Mustikka on runsain varpu. Oravanmarja, metsäalvejuuri, lillukka ja kevätpiippo ovat peruslajeja. Kuvio on paikoin heinittynyt. Keskivaiheen itälaidalla on vähän puolukkatyyppin (VT) kuivahkoa kangasta. Pohjoisosassa on puolestaan pieni soistuma, jossa on viitakastikkaa ja rahkasammalia. Lähellä on myös varsin vehmasta aluetta, johon on kehittynyt lehdon piirteitä: sinivuokko, käenkaali, kevätlinnunherne, valkovuokko ja hyvin runsas lillukka.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A4. Mustikkatyyppin (MT) tuore kangas

[NT]

Laaja tuore kangas, joka vuorottelee puolukkatyyppin (VT) kuivahkon kanssa. Kuusi on kaikkialla yleinen laji, mutta paikoin mänty on valtapuu. Lehtipuita on vähän joukossa, joitakin koivuja ja haapoja sentään. Varvustossa sekä mustikka että puolukka kisailevat valtasemasta. Oravanmarja, maitikat, lillukka, nuokkualvikki, metsäimmarre, kevätpiippo ja metsälauha ovat tyyppilajeja. Itälaidalla on koivujen valtaama soistuma, jossa on myös kuusia alispuina. Virpapaaju, viitakastikka, kurjenjalka, terttualpi ja rahkasammalet ovat tyyppillisiä lajeja. Länsiosassa on laajoja alueita yksinomaan mustikkatyyppin tuoretta kangasta. Pinta-alallisesti tuoretta on enemmän kuin kuivahkoa kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A5. Hakkuuala

[-]

Laaja päätehakattu alue, jossa on jättöpuina järeitä haapoja. Kuusien taimia on varsin paljon. Kuvio on kokonaisuudessaan voimakkaasti heinittynyt hieta- ja metsäkastikan toimesta, mutta muuten lajisto on melko sekavaa: pelto-ohdake, rätvänä ja pillikkeet.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A6. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Melko tiheä kuusivaltainen tuore kangas, jossa on mäntyjä yleisesti joukossa. Myös koivuja on vähän seospuina. Mustikka on käytännössä ainoa varpu, mutta se uupuu monin paikoin kokonaan varjoisuuden vuoksi. Oravanmarja on runsain ruoho, eikä heiniä kasva mainittavasti.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A7. Viljelemätön pelto

[-]

Käytöstä poistettu pelto, joka on umpeutumassa luontaisesti. Koivut ja haavat ovat jo työntyneet osittain pellolle. Lajisto on sekavaa: pelto-ohdake, idänukonputki, koiranputki, nokkonen, pillikkeet ja useat heinälajit ovat merkinä tästä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A8. Muuttuma

[-]

Ojitettu kuusimetsä, joka on tyyteltävissä muuttumaksi. Puusto on hyvin yksipuolista ja tiheää harvennuksista huolimatta. Seassa on vain vähän koivujen taimia. Varvut uupuvat käytännössä kokonaan. Metsäalvejuuri on todella runsas. Myös vadelma ja metsätähti esiintyvät tavallisina. Pohjoislaidalla on heinittynyttä männikköä. Metsä on muutostilassa, mikä johtuu ojituksista. Se on aiemmin ollut soistunutta, mutta nyt se on muuttumassa kangasmetsäksi hiljalleen.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A9. Joutomaa / autopurkaamo

[-]

Joutomaaksi tulkittava alue, jossa on autohajottama. Kuvion eteläosa on hakattu ja sitä käytetään muun muassa puutavaran säilytykseen. Pietaryrtti, maitohorsma, vadelma, pelto-ohdake, komealupiini, peltosaunio, punasolmukki, koivujen taimet, heinät ja apilat ovat tyyppisiä lajeja. Kaakkoislaidalla on soistuma, jossa on runsaasti pullosaraa, terttualpia ja kurjenjalkaa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A10. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Mäntyvaltainen kuiva kangas, jossa kanerva ja puolukka ovat runsaita. Pensaskerroksessa kasvaa koivujen taimia ja katajia. Osa kuviosta on puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta, jossa tavataan myös mustikkaa. Ruohoja on kaikkialla hyvin niukasti. Metsälauha on yleisin heinä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A11. Puolukkatyyppin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Harvennettu kuivahko kangas, jossa mänty on runsain puu. Koivuja on vähän seassa. Puolukka on peittävin varpu ja ruohoja on hyvin vähän. Kuvion laiteilla on hieman mustikkatyyppin (MT) tuoretta kangasta mustikkakasvustoineen. Korkeimmilla kohdilla on puolestaan kanervatyyppin (CT) kuivaa kangasta, jossa tavataan puolukan lisäksi myös kanervaa ja jäkäliä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A12. Puolukkaturvekangas (Ptkg)

[-]

Ojitettu suo, joka voidaan tulkita puolukkaturvekankaaksi tai muuttumaksi. Mäntyjen alla kasvaa koivujen taimia. Suolajistoa edustavat tupasvilla, suopursu, variksenmarja ja hilla. Kangas metsien lajeista esiintyvät puolestaan puolukka ja seinäsammal.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A13. Mustikkatyyppin (MT) tuore kangas

[NT]

Kuusivaltainen tuore kangas, jossa on myös koivuja seassa. Mustikka, oravanmarja ja metsätähti ovat tyyppilajeja. Pohjoispäässä on pieni soistuma, jossa metsäalvejuuri kasvaa runsaana.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A14. Puolukkaturvekangas (Ptkg)

[-]

Turvekangas, jossa mänty on runsain puu. Alla on yleisesti koivujen taimia. Puolukka on hyvin runsas. Lisäksi seinäsammal edustaa kankaiden lajistoa. Suopursu, juolukka, hilla ja tupasvilla ovat runsaimmat suolajit.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A15. Kanervatyyppin (CT) kuiva kangas / joutomaa

[-]

Entistä kuivaa kangasta, joka on osin muutettu paintball-areenaksi. Puusto on palanut ja maa on kulunut. Kasvillisuus on sekavaa, sillä kuviolla kasvaa niin kuivien paikkojen kanervaa kuin lehtojen tesmaakin.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A16. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Kuusien kansoittama tuore kangas, jonka puustoon kuuluvat myös lehtipuut ja harvalukuiset männyt. Mustikka on ykkösvarpu ja puolukka puolestaan niukka. Oravanmarja, metsämaitikka, sulkasammal ja kevätpiippo ovat tyypillisiä lajeja. Osa kuviosta on ojituksen vuoksi muuttumaa ja lajistoon kuuluvat muun muassa viitakastikka.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A17. Puolukkaturvekangas (Ptkg)

[-]

Lähes tukkikokoisten mäntyjen valtaama turvekangas, jossa tavataan sekä kangasmetsien että soiden lajistoa. Myös koivujen taimet kuuluvat lajistoon. Puolukka, seinäsammal, riidenlieko, suopursu, juolukka, tupasvilla, hilla ja rahkasammalet ovat runsaimpia lajeja. Kuviota halkoo leveä vesiuoma, joka on monin paikoin kasvanut kokonaan umpeen. Pikkulimaska, kurjenjaloka, pullosara, terttualpi, lamparevesikuusi ja luhtakuirisammal ovat laajimmalle levinneet lajit. Länsipäässä myös metsäalvejuuri ja viitakastikka ovat runsaita.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A18. Hakkuuala

[-]

Hakattu alue, jossa on jättöpuina mäntyjä. Kuviolle on muodostunut melko tiheä taimikko, joka koostuu lähinnä lehtipuista. Heinittyminen on voimakasta, ja hietakastikka runsain laji.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A19. Joutomaa

[-]

Avoin alue, jossa on paljon hietakastikkaa, ketosilmäruohoa, apiloita, sarjakeltanoa ja monia muita lajeja. Kulttuurilajistoa edustavat muun muassa punalehti- ja kurturuusu, aitaorapihlaja, saarni sekä kaikkialla reunoja kiertävät pajukasvustot, jotka koostuvat lähinnä kori- ja kuju-pajuista. Seassa on myös terijoensalavaa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

A20. Puolukkatyypin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Mäntyvaltainen kuivahkokangas, jonka puustoon lukeutuu myös kuusi. Koivuja on taimivaiheessa. Puolukka on runsain varpu. Ruohoja on hyvin vähän, lähinnä kangasmaitikkaa. Korkeimmat osat, jotka ovat lähinnä itäpuoliskolla, ovat kanervatyypin (CT) kuivaa kangasta kannervakasvustoineen.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

Osa-alue B



B1. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Vaihteleva tuore kangas, jossa kuusi on runsain puu. Puusto on pääosin nuorta ja seassa on yleisesti koivuja ja haapoja sekä vähäisesti myös pihlajia ja katajia. Mustikka on valtavarpa, tosin puolukkakin on runsas. Oravanmarja, metsämaitikka ja kevätpiippo ovat peruslajeja.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B2. Pihapiiri

[–]

Pihapiiri, jota ei inventoitu kunnolla. Sen laiteilla on harvennettua puolukkatyyppin (VT) kuivahkoa kangasta. Mäntyjen alla on vähän koivujen ja kuusien taimia.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B3. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kuiva kangas, jossa on nuorta mäntyvaltaista puustoa. Seassa on yleisesti koivuja ja kuusia, myös haapoja. Kanerva ja puolukka ovat hyvin runsaita. Ruohoja on hyvin vähän. Parissa paikassa on soistuneita painanteita, joissa kasvaa muun muassa virpapajua, pullo- ja pallosaraa, viitakastikkaa, kurjenjalkaa ja rahkasammalia.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B4. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Kuusivaltainen tuore kangas, jossa on seassa myös lehtipuita. Mäntyjä on vähän. Mustikka on hyvin runsas. Joukossa on paikoin melko paljon puolukkaa. Ruohoista oravanmarja on runsain.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B5. Pihapiiri

[–]

Asuttua pihapiiriä ei inventoitu käytännössä lainkaan. Sen laiteilla kasvaa kuitenkin siellä täällä vuorenkilpiä, jotka ovat levinneet pihasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B6. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Nuori mäntyvaltainen kuiva kangas, jossa on myös lehtipuita seassa. Kanerva, jäkälät ja puolukka ovat tyyppilajeja. Ruohoja on niukasti. Osa kuviosta on heinittynyt.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B7. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Tuore kangas, jossa on kuusen ohella lähes yhtä runsaasti koivuja. Mäntyjä on niukasti joukossa. Mustikka on runsain varpu ja puolukka on vähäinen. Oravanmarja, metsätähti, sananjalka ja metsäimarre ovat yleisiä. Kevätpiippo ja metsälauha edustavat puolestaan runsaimpia heiniä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B8. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Nuori ja osin harvennettu kuiva kangas, jossa mänty on valtapuu. Tyyppilajeja ovat kanerva, puolukka, metsälauha ja kangasmaitikka. Kuvion pohjoispäässä on hieman puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B9. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Kuusivaltaista tuoretta kangasta, jossa on myös koivuja ja haapoja seassa. Pensaskerroksessa kasvaa sekä koivujen että leppien taimia ja katajia. Mustikka on peittävin varpu. Ruohoista lillukka ja oravanmarja ovat runsaimpia. Heinistä yleisimpiä ovat kevätpiippo ja metsälauha. Länsilaidalla on vähäisesti puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B10. Joutomaa / tehdasalue

[-]

Joutomaaksi tulkittava kulttuuriympäristö, jossa on runsaasti muun muassa hietakastikkaa, maitohorsmaa, pujoa ja niin edelleen. Aluetta ei inventoitu kunnolla. Kuvion kaakkoislaidalla on koivumetsä, jossa on sekavaa lajistoa. Tiheiden koivukasvustojen joukossa on vähän mäntyjä. Puuston alla kasvaa paljon kuusten taimia. Varvuista tavataan puolukka ja mustikka. Muuta lajistoa edustavat esimerkiksi viitakastikka, lillukka, metsäkorte, oravanmarja ja metsätähti. Kuviota ei voida tyypitellä kunnolla.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B11. Puolukkatyypin (VT) kuivahko kangas

[NT]

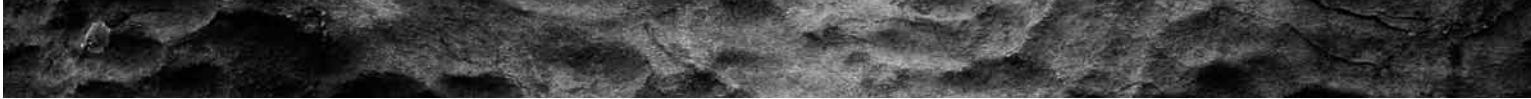
Kuivahko kangas, jossa osa männyistä on hyvin järeitä. Joukossa on lisäksi kuusia ja koivujen taimia, myös katajia. Puolukka on runsain varpu ja mustikkaa on vähän. Kanerva on melko runsas. Ruohoista tavataan lähinnä metsätähteä. Metsälauha on yleisin heinä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B12. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Kuusivaltainen tuore kangas, jossa on seassa runsaasti mäntyjä ja koivuja. Mustikka on valta-varpu ja puolukka on niukka. Metsätähti, oravanmarja ja metsämaitikka ovat yleisimmät ruohot. Kuvio on pieniltä osin heinittynyt hietakastikan toimesta. Soistuneissa painanteissa on viitakastikkaa, terttualpia ja rahkasammalia. Kuvion keskivaiheen itäpuolella on vanha piha-piiri, jossa on jäänteinä rakennusten kivijalkoja sekä useita koriste- ja hyötykasveja. Esimerkik-



si pihasyreeni, tarhaomenapuu, narsissi, jättituija, karviainen, punaherukka ja vuorikaunokki ovat säilyneet edelleen paikalla. Pihapiiri rinteineen on hyvin ravinteikas ja siihen on alkanut muodostua kuivien lehtojen lajistoa, kuten kevätlinnunherne, nurmitädyke, kielo ja aitovina. Pihan länsilaidalla ja kuvion länsiosassa on pienialainen käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomainen kangas. Länsiosassa on myös ruohoturvekangasta (Rhkg), joka vaihettuu lehtomaisesta kankaasta. Lajistoa kuvaavat muun muassa hieskoivu, metsäalvejuuri ja rahka- ja korpikarhunsammal. Kuvion itälaidalla on puolestaan kanervatyypin (CT) kuivaa kangasta ja hieman myös puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta. Kuusia kasvaa molemmilla kuviolla.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä. Metsä on kuitenkin varsin edustava, joten ainakin osa siitä kannattaa pyrkiä säilyttämään.

B13. Ohraviljelmä

[-]

Monotoninen ohraviljelmä, jonka reunoilla esiintyy esimerkiksi kylänurmikka, pelto-ohdake, maitohorsma ja savijäkkärä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B14. Koivumetsä

[-]

Koivuvaltainen metsä, jota ei voida tyyppitellä kunnolla. Koivun lisäksi kuusi kuuluu lajistoon. Mustikkaa ja puolukkaa on niukasti. Saniaisia tavataan siellä täällä ja osa kuviosta on soistunut, minkä vuoksi se on heinittynyt. Soistuman runsain heinä on viitakastikka.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B15. Joutomaa / tehdasalue

[-]

Suljettu tehdasalue, joka voidaan tulkita joutomaaksi. Lajistoon kuuluvat pääosin lukuisat rikkalajit, kuten pujo. Aluetta ei inventoitu kunnolla.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

B16. Ohraviljelmä

[-]

Yksipuolinen ohrapelto, jonka laiteilla kasvaa muun muassa savijäkkärä, ukontatar, peltokorte ja peltohatikka. Viljelmän ja junaradan välissä on kapea lehtipuiden ja pajujen täyttämä kaistale.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

Osa-alue C



C1. Kauraviljelmä

[-]

Monotoninen kaurapello, jonka laiteilla on vähäisestä rikkalajistoa. Runsaimpia lajeja ovat muun muassa pelto-orvokki, tummarusokki ja apilat.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C2. Pihapiiri

[-]

Maalaistalo pihapiireineen jätettiin inventoimatta, koska kyseessä on yksityisaluetta. Pihan laiteilla on monipuolista lajistoa, kuten omenapuita.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C3. Koivumetsä

[–]

Koivuvaltainen tiheä lehtimetsä, jossa on myös haapoja ja pihlajia. Aluskasvillisuus koostuu lähinnä heinistä. Lillukka on runsain ruoho. Osin soistunut, mistä ovat merkkeinä viitakastikat ja rahkasammalet. Kuviota ei voida tyyppitellä tarkasti.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C4. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Korkeimmilta osin kuiva kangas, jossa kanerva on tyyppilaji. Myös jäkälät, metsälauha, lampannata, sarjakeltano ja harvassa kasvavat männyt kuvaavat hyvin kasvillisuutta. Vaihettuu puolukkatyypin (VT) kuivahkon kankaan kautta mustikkatyypin (MT) tuoreeksi kankaaksi. Junaraiteen lähelle on muodostunut vesilampare, jonka laiteilla kasvaa muun muassa pullosaaraa ja kurjenjalkaa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C5. Soistuma

[–]

Soistunut alue, jossa on runsaasti vesisaraa, kurjenjalkaa, luhtamataraa, ranta-alpia sekä jokunen muu kosteiden paikkojen laji.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C6. Joutomaa

[–]

Heinittynyt joutomaa-alue vesiuoman ja radan välissä. Heinien lisäksi kuviolla kasvaa esimerkiksi vadeltaa, maitohorsmaa, pajuja ja mesiangervoa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C7. Pengerryksen päälle muodostunut metsä

[–]

Ilmeisesti vesiuomasta ruopatun maa-aineksen päälle syntyneitä metsää, jossa lajisto on sekaavaa. Mänty on runsain puu, mutta joukossa on myös lehtipuita. Taimina kasvavat niin lehtipuut kuin kuusetkin. Kataja, taikinamarja, heinät ja lillukka kuvaavat erikoista lajistoa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C8. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kuiva ja kivikkoinen kangas, jossa on harvaa puustoa. Mänty on valtapuu ja joukossa on vähän koivuja. Kanerva ja jäkälät ovat runsaita, samoin puolukka. Metsälauha ja lampaannata ovat yleisimmät heinät.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C9. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Metsälaikku, jossa on tuoretta kangasta, puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta ja kanervatyypin (CT) kuivaa kangasta. Ensin mainittu on kuitenkin laaja-alaisin. Aluskasvillisuusvaihtelee luontotyyppien mukaan. Radan laiteilla kapealla joutomaavyöhykkeellä kasvaa muun muassa ketomarunaa ja kevätlinnunhernettä

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C10. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Pääosin nuori ja tiheä kuiva kangas, jossa on mäntyvaltaisen puuston alla vähän lehtipuiden taimia. Kanerva on runsain varpu, mutta se puuttuu monin paikoin kokonaan. Puolukka on hyvin harvalukuinen. Hietakastikka on runsain heinä. Monin paikoin aluskasvillisuus koostuu vain kanervasta ja hietakastikasta. Kuviolla on lyhyt pätkä vanhaa junarataa ja tie. Länsilaidassa on koivutaimikkoa ja nykyisen radan laiteilla mäntyjä ja koivuja.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C11. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Hyvin vaihteleva tuore kangas, jossa kuusi on valtapuu. Mänty on paikoin varsin runsas. Seassa on tasaisesti myös koivuja ja haapoja. Tyypillisiä ruohoja edustavat metsämaitikka, oravanmarja, metsätähti ja nuokkotalvikki. Soistuneissa painanteissa kasvaa esimerkiksi pallosaraa, rahkasammalia ja viitakastikkaa. Myös maariankämmekekä löydettiin yhdestä kosteasta painanteesta. Kuviosta on kuva sivulla 65.

Maankäyttösuositus: kuviolla on varmistettu liito-oravan elinpiiri, minkä vuoksi sen hävittäminen ja heikentäminen on uuden luonnonsuojelulain (49 §) mukaisesti kielletty (katso liito-oravaselvitys s. 4).

C12. Hakkuuala

[-]

Heinittynyt hakkuualue, jossa on koivujen ja kuusten taimia. Runsain heinälaji on hietakastikka.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C13. Viljelemätön pelto

[–]

Vanha pelto, joka on alkanut umpeutua luontaisesti. Kuuset, koivut ja pajut ovat vallanneet osan pinta-alasta. Muu lajisto on hyvin vaihtelevaa: pelto-ohdake, pujo, karhunputki, pillikkeet, heinät ja niin edelleen.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C14. Puolukkatyyppin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Kuiva kangas, joka on harvennettu siten, että puusto koostuu lähinnä lehtipuista. Puolukka on edelleen runsas varpu. Ruohoista lillukka on paikoin melko runsas. Kuvio on voimakkaasti heinittynyt.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C15. Kanervatyyppin (CT) kuiva kangas

[NT]

Nuori ja harvennettu kuiva kangas, jossa mänty on valtapuu. Kanerva on runsas, samoin puolukka monin paikoin. Ruohoista kasvaa lähinnä kangasmaitikkaa. Metsälauha edustaa yleisintä heinää. Osa kuvioista on puolukkatyyppin (VT) kuivahkoa kangasta. Soistuneissa painanteissa on pallosaraa sekä rahka- ja korpikarhunsammalia.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C16. Hakkuuala

[–]

Laaja päätehakattu alue, jossa on jättöpuuna enimmäkseen järeitä mäntyjä sekä jokunen nuori koivu-mäntyryhmä. Kuviolle on muodostunut tiheä koivutaimikko ja aukkopaikoilla on runsaasti heiniä, kuten metsä- ja viitakastikkaa. Jälkimmäinen esiintyy kosteilla paikoilla, joissa on myös pallosaraa ja korpikarhunsammalta. Varvuista on jäänteinä sekä kanervaa että puolukkaa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C17. Mustikkatyyppin (MT) tuore kangas

[NT]

Kuusivaltainen tuore kangas, jossa on myös vähän mäntyjä ja koivuja seoslajeina. Mustikka on melko niukka ja puolukka on paikoin runsaampi varpu. Ruohostoa kuvaavat oravanmarja, metsämaitikka ja metsätähti. Heinistä tavataan metsälauhaa. Kuviolla on vähäisesti soistumaa, jossa on rahkasammalia. Hyvin pieni osa on puolukkatyyppin (VT) kuivahkoa kangasta, vaikka kuusi on runsain puu.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C18. Viljelemätön pelto

[-]

Heinittynyt pelto, jota ei viljellä. Se on alkanut pajukoitua länsipäästä. Runsaimpia lajeja edustavat nurmipuntarpää, hiirenvirna, niittynätkelmä, pelto-ohdake ja siankärsämö. Kuvion koillislaidalla on kaksi pientä ja nuorta lehtimetsäsaarekettä, joista läntisemmän laiteilla on suuli.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C19. Puolukkatyyppin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Nuori mäntyvaltainen kuiva kangas, jossa on valtapuuston alla haapojen ja kuusien taimia. Puolukka on runsain varpu. Joukossa on vähän mustikkaa. Kangasmaitikka ja metsätähti ovat runsaimpia ruohoja, joskin niukkoja. Kevätpiippo ja metsälauha ovat tyyppillisimpiä heiniä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C20. Mustikkatyyppin (MT) tuore kangas

[NT]

Kuusivaltainen tuore kangas, jossa on paikoin myös koivuja ja haapoja joukossa. Mustikka on runsain varpu, mutta seassa on vähän puolukkaakin. Metsämaitikka ja oravanmarja ovat perusruohoja. Puustoa on harvennettu, minkä vuoksi aukkopaikoille on syntynyt heinikoita, joita hallitsevat etenkin metsälauha ja lampaannata.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C21. Viljelemätön pelto

[-]

Heinittynyt pelto, jossa runsaimpia lajeja ovat nurmilauha ja -puntarpää. Lajisto on muuten hyvin sekavaa: pujo, alsikeapila, peltomatara, niittynätkelmä, rönsyleinikki ja niin edelleen. Ojissa on muun muassa palleropalpakkoa, pikkulimaskaa, tummarusokkia ja vihvilöitä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C22. Kanervatyyppin (CT) kuiva kangas

[NT]

Karu mäntyvaltainen kuiva kangas, jossa on joukossa myös koivuja ja kuusia. Kanerva- ja jäkäläkasvustot kuvaavat hyvin kasvillisuutta. Puolukka on melko niukka, eikä ruohoja ole juuri lainkaan.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C23. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Melko tiheä kuusivaltainen tuore kangas, jossa on yksittäisiä koivuja ja haapoja joukossa. Mustikka on käytännössä ainoa varpu. Metsä on hyvin varjoisa ja sammalet peittäviä. Ruohoja on varjoisuuden vuoksi niukasti, vaikka metsämaitikkaa kasvaa paikoin. Heinistä tavataan vähän kevätpiippoa. Kuviolla on hyvin pienialaisesti puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C24. Taimikko

[-]

Koivujen ja mäntyjen kirjoma taimikko, jossa aluskasvillisuus on varsin sekavaa: lillukka, harakankello, kultapiisku, kevätlinnunherne ja niin edelleen. Heinittyminen on hyvin voimakasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C25. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kuiva kangas ja kalliomännikkö, jossa on kymmeniä kilpikaarnamäntyjä ja useita lattapäämäntyjä. Joukossa on melko yleisesti kuusia ja haapoja sekä katajia. Kanerva, puolukka ja jäkälät ovat tyyppilajeja, samoin sianpuolukka. Laella on lain mukaan suojeltava muinaisjäännös (KKJ 6794124:3208587). Kuvio vaihettuu laiteilla puolukkatyypin (VT) kuivahkoksi kankaaksi. Länsilaidalla on heinittynyt lehtimetsäkuvio, johon alkanut muodostunut lehdon piirteitä. Tesma, taikinamarja, metsäruusu ja lillukka ovat runsaita. Kuvioista on kuva sivulla 65 ja 66.

Maankäyttösuositus: kuvio on metsälain muu arvokas elinympäristö, joka suositellaan säilytettävän ennallaan. Kokonaisuutena kyseessä on hyvin edustava metsäsaareke. Kuviolla on lisäksi Museoviraston merkitsemä muinaisjäännös, joka on muinaismuistolain (295/63) suojaama. Muinaisjäännöksen vieressä, noin kymmenen metrin etäisyydellä kulkee motocrossreitti, joka on turmellut maisemaa. Ajoreitti suositetaan kierrätettävän muualta.

C26. Puolukkatyypin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Kuivahkoa kangasta, jossa mänty on runsain puulaji. Kuusi on yleinen seassa. Kuvio vaihtelee varsin mosaiikkimaisesti kuivahkon ja kuivan (CT) kankaan välillä. Kalliopaikoilla on sekä jäkälää että lampaannataa. Ruohoja on jokseenkin niukasti.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C27. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Rinteessä oleva pieni kuusivaltainen tuore kangas, joka on melko tiheä. Seassa on muutamia koivuja. Mustikka on runsain varpu. Lajistoa kuvaavat myös metsämaitikka, oravanmarja ja metsälauha.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C28. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Mäntyvaltainen kuiva kangas, jossa on vähän kuusia joukossa. Kanerva ja puolukka ovat runsaita. Kivikkoisilla paikoilla on peittäviä jäkälä- ja sammalkasvustoja. Ruohot uupuvat lähes kokonaan ja heinistä tavataan ainoastaan metsälauhaa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C29. Hakkuuala

[-]

Hakkuuaukko, jossa on järeitä mäntyjä jättöpuina. Alla on tiheä koivujen, harmaaleppien, kuusten ja mäntyjen täyttämä taimikko. Aukkopaikat ovat heinittyneet. Varvuista puolukka ja kanerva ovat joillakin paikoilla jäänteinä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C30. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kuiva mäntyvaltainen kangas, jossa osa puista on hyvin järeitä, jopa kilpikaarnaisia ja latta-päisiä. Kanerva ja puolukka ovat tyyppilajeja. Ruohoja on hyvin niukasti, tosin muutamalta paikalta löydettiin yövilkka, joka on vanhojen metsien laji. Kuvion etelälaidalla on kapea puolukkatyyppin (VT) kuivahkokangas ja korkeuskäyrän alapäässä mustikkatyyppin (MT) tuore kangas. Kuvioista on kuva sivulla 66.

Maankäyttösuositus: kuiva kangas on hyvin edustava ja ikivanhojen puiden vuoksi se suositetaan säilytettävän ennallaan. Luontotyyppi voidaan tulkita olevan ikivanha mäntyvaltainen kuiva kangas, jolloin se on uhanalaisuusluokituksessa erittäin uhanalainen (EN).

C31. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Nuori ja harvennettu kuiva kangas. Valtapuuna olevien mäntyjen alla on monin paikoin runsaasti koivujen taimia ja katajia. Kanerva, puolukka ja sianpuolukka kuvaavat peruslajistoa. Ruohoja on vähän. Laiteilla on hieman puolukkatyyppin (VT) kuivahkoa kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C32. Hakkuuala

[-]

Tuore hakkuuala, joka on voimakkaasti heinittynyt muun muassa metsälauhan ja kevätpiipon toimesta. Muuten lajisto on hyvin niukkaa. Jättöpuina on muutama yksittäinen ja kookas haapa sekä arvokas haapa-kuusisaareke (6793787:3209197), jossa on palokärjen kolo. Kuvioista on kuva sivulla 67.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä. Haapa-kuusisaareke suositetaan kuitenkin säilytettävän.

C33. Hakkuuala

[–]

Tuore hakkuuala, jossa on vähäisesti kuusten taimia. Kuviolla on muutama haapa jättöpuuna. Suurin osa alasta on heinittynyt. Runsaimpia lajeja ovat metsälauha ja kevätpiippo. Kalliovil-lakko on melko runsas laji.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luon-totyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C34. Taimikko

[–]

Mänty- ja koivuvaltainen taimikko, joka kulkee ojan molemmin puolin. Lajisto on hyvin seka-vaa, tosin pääosin se on heinittynyt. Runsain heinä on viitakastikka.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luon-totyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C35. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Kuusivaltainen tuore kangas, jossa on seospuina paikoin paljon koivuja. Mustikan lisäksi pe-ruslajeja ovat oravanmarja, metsämaitikka ja metsäimmarre. Osa kuviosta on heinittynyt harven-nusten vuoksi ja osa on puolestaan käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomaista kangasta, jossa kasvaa käenkaalta, lillukkaa ja sudenmarjaa varsin paljon. Länsiosassa on soistumaa, jos-sa kasvaa esimerkiksi terttualpi, rantamatara ja suo-orvokki.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luon-totyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä. Kuvion voi säilyttää halutessaan, sillä se on osin liito-oravalle kelpollista elinympäristöä ja se on yhteydessä itäpuolella sijaitsevaan pienialai-seen elinpiiriin (katso liito-oravaselvitys s. 4).

C36. Hakkuuala

[–]

Päätehakattu alue, jossa on jättöpuuna lähinnä mäntyjä. Kuvio on heinittynyt suurelta osin. Runsaimmat heinät ovat nurmi- ja metsälauha, lampaannata ja hietakastikka. Ruohoista tava-taan muun muassa kalliovillakkoa ja kultapiiskua.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luon-totyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C37. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Etelälaidalla on ensiharventamatonta ja hyvin tiheää männikköä. Kanerva ja puolukka hallit-sevat aluskasvillisuutta. Mustikkaa on vain muutamissa painanteissa kuusten kanssa. Nämä ovat hyvin pienialaisia mustikkatyypin (MT) tuoreita kankaita. Suurin osa kuviosta on karua ja kallioista sekä vähäpuustoista. Koivujen ja haapojen taimia on runsaasti. Kanervan ja puoluk-an lisäksi myös sianpuolukka on varpujen valtalaji. Myös kissankäpäliä kasvaa muutamissa paikoissa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luon-totyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C38. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Tuore kangas, jossa on kuusten lisäksi myös koivuilla, harmaalepillä ja männyillä iso rooli puustossa. Puut ovat pääosin melko nuoria. Mustikka, lillukka, oravanmarja ja vanamo ovat runsaimpia lajeja. Kuviosta on kuva sivulla 67.

Maankäyttösuositus: kuviolla on varmistettu liito-oravan elinpiiri, minkä vuoksi sen hävittäminen ja heikentäminen on uuden luonnonsuojelulain (49 §) mukaisesti kielletty (katso liito-oravaselvitys s. 4).

C39. Puolukkatyypin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Kuivahko kangas, jossa männyn lisäksi on siellä täällä koivuja ja kuusia sekä muutama haapa. Varvuista tavataan lähinnä puolukkaa. Mustikka ja kanerva ovat niukkoja. Kangasmaitikka on runsain ruoho. Jotkin paikat ovat heinittyneet hietakastikan toimesta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C40. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[EN]

Erittäin edustava kuiva kangas ja kalliomännikkö. Puut ovat järeitä, kilpikaarnaisia ja lattapäisiä. Niiden alla kasvaa harvassa kuusten ja mäntyjen taimia. Paahdepaikoilla kasvaa monipuolista ja edustavaa lajistoa. Esimerkiksi eräässä paikassa (6793279:3208681) kasvaa muutaman aarin sisällä muun muassa isomaksaruohoa, ruoholaukkaa, karvakiviyrttiä, rohtotädykettä, kalliokielloa, kissankäpälää, keto-orvokkia, kalliokielloa, huopakeltanoa ja mäkitervakkoa. Muuten kanerva- ja puolukkakasvustot hallitsevat maisemaa. Myös sianpuolukka on hyvin runsas. Mäen laella on soistunut painanne, jossa kasvaa terttualpia, korpilahka- ja luhtakuirisammalta sekä pallo- ja jokapaikansaraa. Soistumaa ympäröi kuusikko sekä koivut. Myös mustikkaa ja joitain ruoholajeja on laiteilla, joten kyseessä on pienialainen mustikkatyypin (MT) tuore kangas. Kuusten ja haapojen osuuson kuvion pohjoisosassa suurempi kuin muualla. Kuviosta on kuva sivulla 68.

Maankäyttösuositus: kalliainen kangasmetsä on harvinaisen hyvin säilynyt luonnontilaisena. Se on metsälain nojalla suojeltava erityisen tärkeä elinympäristö paisterinteineen. Puustossa on kymmenittäin lattapä-, kilpikaarna- ja kelopuita. Kuviolla kulkee motocrossreitti, joka on turmellut muuten käytännössä neitseellistä metsää. Reitti suositetaan siirrettäväksi toisaalle, jotta kasvillisuus pääsee palaamaan ajoreitille.

C41. Viljelemätön pelto

[-]

Lajistoltaan vaihteleva viljelemätön pelto, jossa on kymmeniä eri lajeja. Tyypillisimpiä lajeja ovat muun muassa valtatit, ukontatar, peltohatikka, juolavehna, peltokanankaali, linnunkaali, peltosaunio ja pillikkeet.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

C42. Nuokkuhelimikkä-linnunhernetyypin (MeLaT) kuiva lehto

[EN]

Rinnelehto, jossa haapa on ylivoimaisesti runsain puu. Joukossa on myös kuusten taimia ja katajia. Lahopuita on jonkin verran. Alue on osin heinittynyt hietakastikan ja nuokkuhelimikän toimesta. Lillukka ja metsäruusu ovat tavattoman runsaita. Myös ahomansikka, niittynätkelmä, nurmitädyke, sinivuokko ja kielo ovat runsaita. Kuviolla on lisäksi muun muassa palmusammalta, särmäkuismaa ja ahomataraa. Varvut puuttuvat tyystin, tosin pohjoislaidalla, lehdon vaihettumisvyöhykkeellä on puolukkaa. Kuviosta on kuva sivulla 68.

Maankäyttösuositus: nuokkuhelimikkä-linnunhernetyypin (MeLaT) kuiva, runsasravinteinen lehto on EU:n luontodirektiivin mukaan suojeltava luontotyyppi, joka täytyy säilyttää. Se on myös metsälain mukaan suojeltava erityisen tärkeä elinympäristö. Lisäksi se on luokiteltu uudessa Suomen luontotyyppien uhanalaisuusluokituksessa erittäin uhanalaiseksi (EN).

C43. Puolukkatyyppin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Kuivahkoa kangasta, jossa mänty on valtapuu. Kuusi on joukossa melko tavallinen näky. Ruohoista esiintyy lähinnä kangastmaitikkaa ja oravanmarjaa. Heinistä puolestaan metsälauha on runsain.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

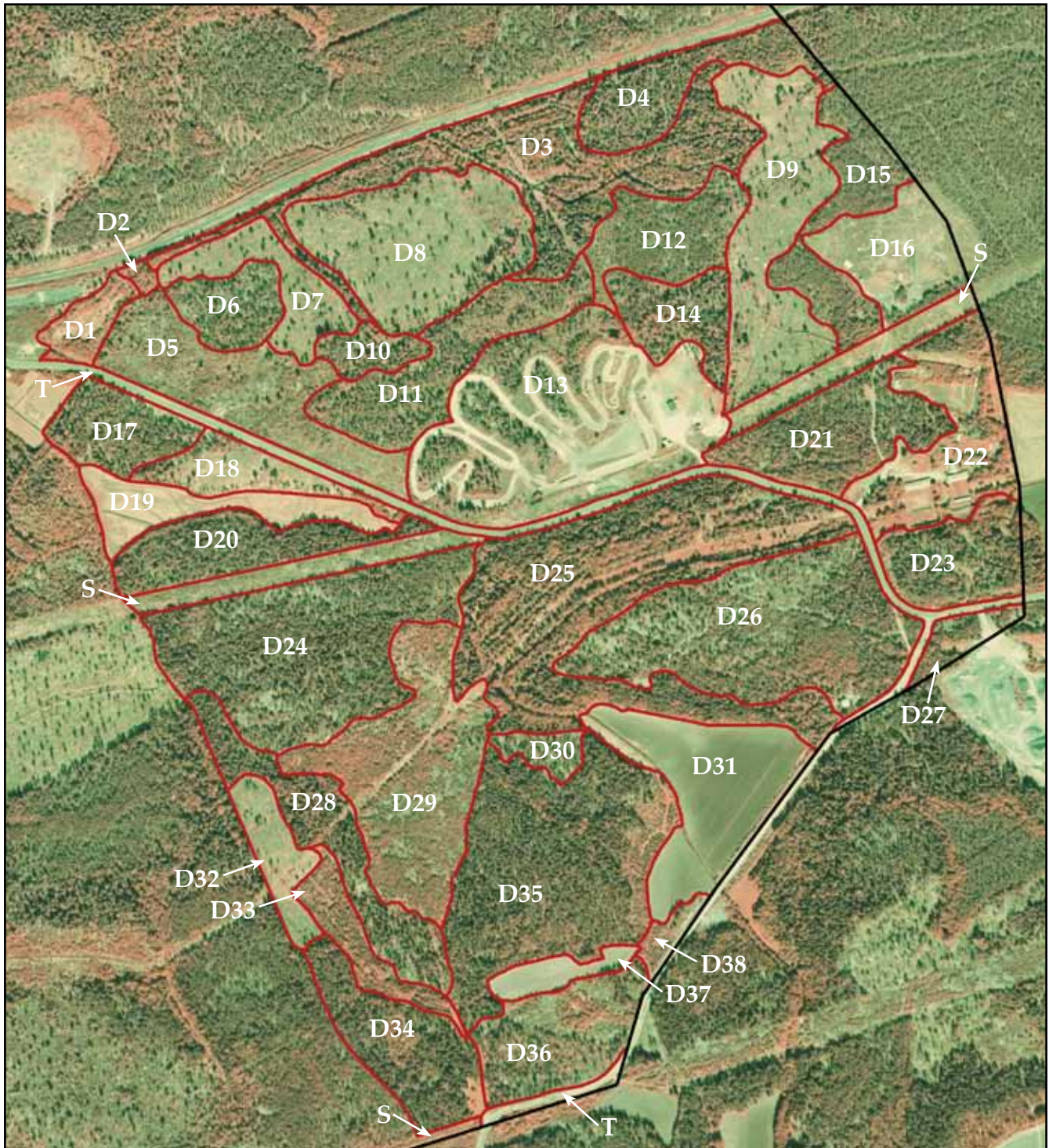
C44. Mustikkatyyppin (MT) tuore kangas

[NT]

Melko tiheä kuusivaltainen tuore kangas, jossa mustikka on päävarpu ja puolukka niukka. Koi-
vuja on seospuina. Sammalia on runsaasti ja myös vanamo esiintyy paikoin. Osa kuviosta on käenkaali-mustikkatyyppin (OMT) lehtomaista kangasta, jossa käenkaali on runsas.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

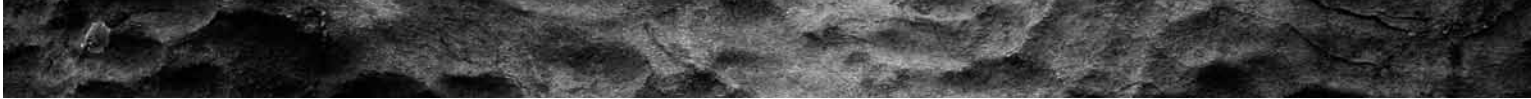
Osa-alue D



D1. Lehtimetsä / vanha pelto

[–]

Koivuvaltainen nuori lehtimetsä, jossa alikasvoksena koivujen ja kuusien taimia. Heinittynyt voimakkaasti muun muassa kastikoiden toimesta. Kuvion keskellä on vanha pelto, joka on niin ikään heinittynyt. Pelto on alkanut kasvaa umpeen, mistä ovat merkkeinä runsaat pajukasvustot.



Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppējä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D2. Nuokkuhelmikkä-linnunhernetyypin (MeLaT) kuiva lehto **[EN]**

Pieni lehtolaikku ojan molemmin puolin. Haapa, koivu, kuusi ja pihlaja muodostavat puuston. Varvuista tavataan vähän puolukkaa ja mustikkaa. Kevätlinnunherneen versoja on kymmeniä ja lillukka on paikoin tavattoman runsas. Oravanmarja ja metsämitikka ovat niin ikään runsaita. Tyypillisiä ruohoja ovat nurmitädyke, valkovuokko, aitovirna, hiirenvirna ja niittynätkelmä. Heinistä yleisimpiä ovat metsälauha, tesma ja nuokkuhelmikkä. Metsäalvejuuri on harvalukuisen saniainen. Kuviosta on kuva sivulla 69.

Maankäyttösuositus: nuokkuhelmikkä-linnunhernetyypin (MeLaT) kuiva, runsasravinteinen lehto on EU:n luontodirektiivin mukaan suojeltava luontotyyppi, joka täytyy säilyttää. Se on myös metsälain mukaan suojeltava erityisen tärkeä elinympäristö. Lisäksi se on luokiteltu uudessa Suomen luontotyyppien uhanalaisuusluokituksessa erittäin uhanalaiseksi (EN).

D3. Mustikkatyyppin (MT) tuore kangas **[NT]**

Tuore kangas, jossa kuusi on valtapuu. Joukossa on yleisesti haapoja ja koivuja. Ruohoja on varsin runsaasti: oravanmarja, lillukka, metsätähti, metsäimarre ja niin edelleen. Etenkin kuusikon itäosa on varsin edustava. Kuviota halkovissa ojissa on hyvin monipuolista lajistoa, kuten esimerkiksi isovesitähteä, rantamataraa, suo-orvokkia, vehkaa ja terttualpia. Länsipäässä on hieman avoimempaa, osin harvennettua metsää, jossa pienet aukkopaidat ovat heinittyneet. Samantyyppinen metsä jatkuu ratalinjaa myöläillen länteen. Kuviosta on kuva sivulla 69.

Maankäyttösuositus: kuviolla on liito-oravan elinpiiri, minkä vuoksi sen hävittäminen ja heikentäminen on uuden luonnonsuojelulain (49 §) mukaisesti kielletty (katso liito-oravaselvitys s. 4).

D4. Puolukkatyyppin (VT) kuivahko kangas **[NT]**

Harvennettu kuivahko kangas, jossa puusto koostuu lähinnä männyistä. Puolukka on hyvin runsas varpu ja tyypillisiä heiniä edustavat metsälauha ja kevätpiippo. Kuvion koillis- ja etelälaidalla on mustikkatyyppin (MT) tuoretta kangasta, jossa kuusi on melko runsas. Varvuston runsain laji on puolestaan mustikka.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppējä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D5. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Hyvin tiheä ja nuori kasvatusmäntikkö, josta valtaosa on kanervatyypin (CT) kuivaa kangasta. Itäosassa on kuitenkin pienialaisesti puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta. Eroina ovat lähinnä kanervan ja jäkälien puuttuminen puolukkatyypiltä. Itäosassa on jonkin verran mustikkaa ja ruohoista kangasmaitikka sekä oravanmarja ovat runsaimpia. Kanervatyypillä nämä ovat huomattavasti niukempia. Heinittymistä on havaittavissa muutamissa paikoissa, joissa metsäkastikka ja -lauha ovat runsaimpia lajeja. Aukkopaikoilla kasvaa myös lampaannataa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppjä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D6. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kallioinen kumpare, joka on kanervatyypin (CT) kuivaa kangasta. Männyt ovat valta-asemassa. Kanerva ja puolukka ovat runsaimmat varvut. Jäkäliä on paikoin hyvin paljon, eikä tutkimusalueella niiden peittävyys ole kuin hyvin harvassa paikassa yhtä merkittävää. Heinistä kasvaa ainoastaan metsälauha.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppjä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D7. Hakkuuala

[-]

Päätihakattu alue, jossa on muutamia mäntyjä ja koivuja jättöpuina. Kuviolla kasvaa jo hyvin runsaasti mäntyjen ja koivujen taimia. Metsätyyppi lienee ollut sekä kanervatyypin (CT) kuivaa että puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta, sillä kanerva ja puolukka ovat edelleen runsaita. Heinistä metsälauha on runsain.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppjä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D8. Hakkuuala

[-]

Päätihakattu alue, johon on kehittynyt tiheä koivujen ja kuusten täyttämä taimikko Jättöpuina on muun muassa järeitä haapoja. Pioneerilajistoa edustavat lisäksi heinät ja vadelma.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppjä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D9. Hakkuuala

[-]

Päätihakattu alue, jossa on runsaasti koivujen ja mäntyjen taimia. Jättöpuina on järeitä haapoja, mäntyjä ja koivuja. Jäänteenä kasvaa muun muassa puolukkaa. Kuvio on voimakkaasti heinittynyt, runsain laji on hietakastikka.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppjä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D10. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Kuusivaltainen tuore kangas, jossa kasvaa myös kookkaita mäntyjä ja haapoja. Mustikan ohella myös puolukka on runsas. Ruohoista oravanmarja ja metsätähti näyttelevät pääosaa. Heiniä on varsin niukasti. Kuviosta on kuva sivulla 70.

Maankäyttösuositus: kuvio kuuluu liito-oravan elinpiiriin (katso liito-oravaselvitys s. 4), minkä vuoksi se on säilytettävä ennallaan.

D11. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kuiva kangas, jossa mänty on valtapuu. Osa on lähes tukkikokoista. Alla kasvaa kuusien ja koivujen taimia. Kanerva on hyvin runsas, samoin puolukka. Ruohoja on hyvin vähän, eikä heiniä ole käytännössä lainkaan metsälauhan lisäksi. Kivisillä paikoilla on jäkäläpeite. Itälaidalla mäntytien joukossa on myös kuusia, ja osa kuviosta onkin puolukkatyypin (VT) kuivaa kangasta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D12. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Hyvin tiheä mäntykangas, joka on ensiharvennusvaiheessa. Kanerva on hyvin runsas ja puolukkakin paikoin lähes yhtä runsas. Kivikkopaikoilla on jäkälävaltaista kasvillisuutta. Mäntytien alla kasvaa koivujen ja haapojen taimia. Ruohoja ei ole juuri lainkaan ja metsälauha on harvalukuisena ainoa heinä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D13. Joutomaa / motocrossrata

[-]

Voimakkaasti käsitelty motocrossrata, jossa esiintyy monenlaista tienpientareiden ja joutomaiden lajistoa, kuten apiloita, maitohorsma, pietaryrtti, hietakastikka, nurmilauha, pajuja, jauhosavikka, pelto-ohdake, valkomesikkä ja niin edelleen. Yhdessä kaivetussa vesimontussa kasvaa pikkuvitaa. Ajoreittien väleihin jäävät metsäsaarekkeet ovat pääosin kanervatyypin (CT) kuivia kankaita, joissa pääosassa ovat kookkaiden mäntytien lisäksi kanervat ja puolukka. Soistuneissa painanteissa on muun muassa rahkasammalia ja pallosaraa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D14. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Tuore kangas, jossa on kuusten lisäksi myös koivuja ja haapoja. Ruohoista runsaimpia ovat oravanmarja ja metsämaitikka. Heiniä tavataan vähäisesti sekä metsälauhaa että kevätpiippoa. Kuviolla on hyvin pienialaisesti puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta, jossa puusto on mäntyvaltaista ja varvustoa hallitsevat puolukkakasvustot. Kuviosta on kuva sivulla 70.

Maankäyttösuositus: kuviolla on varmistettu liito-oravan elinpiiri, minkä vuoksi sen hävittäminen ja heikentäminen on uuden luonnonsuojelulain (49 §) mukaisesti kielletty (katso liito-oravaselvitys s. 4).

D15. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kuvio vuorottelee sekä kuivan kankaan että kuivahkon (VT) kankaan välillä, mutta kanervatyypin kangasta on hieman laaja-alaisempi. Mänty on valtapuu. Kanerva ja puolukka ovat runsaita korkeuskäyrien yläpäässä ja muualla puolukka dominoi varvustoa. Ruohoja on kaikkialla hyvin niukasti, lähinnä kangasmaitikkaa. Kuvio on osin heinittynyt.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D16. Joutomaa / ampumarata-alue

[-]

Ampumarata-alue, jossa on melko niukasti kasvillisuutta, lähinnä hietakastikkaa, maitohorsmaa, hevонhierakkaa, kalliovillakkoa, peltosauniota ja koivujen taimia. Pohjoislaidan maavallin päällä kasvaa muutama kapealehtisavikka, joka on hyvin harvinainen satunnaislaji Suomessa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D17. Puolukkatyyppin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Mäntyvaltainen kuiva kangas, jossa kuusi on myös runsas. Koivuja ja haapoja on vähäisesti. Valtapuuston alla kasvaa siellä täällä lehtipuiden taimia ja katajia. Puolukka on runsain varpu, mutta karuilla paikoilla tavataan myös kanervaa. Mustikkaa on vähän, tosin kuvion laitavyöhykkeillä, korkeuskäyrien alaosissa kasvaa kapeasti mustikkatyypin (MT) tuoretta kangasta, jossa se on yleinen. Oravanmarja, kevätpiippo ja metsälauha ovat peruslajeja.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D18. Hakkuuala

[-]

Hakattu rinne, jossa on jättöpuina järeitä kolohaapoja (KKJ 6794235:3209273) ja koivuja. Kuviolle on muodostunut varsin tiheä lehtipuutaimikko. Heinittyminen on voimakasta, ja muun muassa hietakastikka on vallannut runsaasti alaa. Kuviosta on kuva sivulla 71.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä. Kolohaavat suositellaan kuitenkin säästettäväksi, sillä niissä pesi kaksi telkkäparia ja palokärki.

D19. Ohraviljelmä

[-]

Ohrapelto, jossa on rikkalajina paikoin hyvin runsaasti peltopähkämöä. Piha- ja ukontatar, pelt-orvokki, pillikkeet ja valvatit sekä monet muut lajit kirjoivat laitavyöhykkeitä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D20. Puolukkatyyppin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Mäntyvaltaista kuivahkoa kangasta, jossa myös kuusella on iso rooli puustossa. Itäosassa on pienialainen ja harvennettu mustikkatyyppin (MT) tuore kangas, jossa mustikka on runsain varpus. Muualla puolukka dominoi varvustoa, eikä kanervaa tapaa kuin paahteisilta ja kivikkaisilta paikoilta. Kanervaa kasvaa lisäksi etelälaidalla, jossa on kanervatyyppin (CT) kuivaa kangasta jäkäläkasvustoineen. Puolukkatyyppin harvalukuisia löytöjä edustavat keltatalvikki ja mäntykukka. Ruohot ovat niukkoja.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D21. Kanervatyyppin (CT) kuiva kangas

[NT]

Melko kivikkoinen kuiva kangas, jossa on mäntyjen seassa vain vähän kuusia ja koivuja. Kanerva ja puolukka ovat hyvin runsaita. Kuviolla on pienialaisesti puolukkatyyppin (VT) kuivahkoa kangasta. Ruohoja on niukasti, samoin heiniä, joita edustaa vain metsälauha.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D22. Joutomaa / ampumarata-alue

[-]

Aluetta ei inventoitu kunnolla turvallisuussyistä. Kyseessä on joutomaaksi tulkittava luontotyyppi, jonka lajisto koostuu kymmenistä rikkalajeista. Peltosaunio, ukontatar, savijäkkärä, pujo, pelto-ohdake ja pietaryrtti ovat tyyppillisiä lajeja.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D23. Puolukkatyyppin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Pääosin kuivahkoa kangasta, mutta vaihtelee melko paljon. Kuviolla on myös pienialaisesti sekä mustikkatyyppin (MT) tuoretta että kanervatyyppin (CT) kuivaa kangasta. Puusto on mäntyvaltaista, mutta myös koivu, haapa ja kuusi ovat joukossa. Puolukka on runsain varpu, tosin rehevillä paikoilla tavataan yleisesti mustikkaa ja karuilla puolestaan kanervaa sekä jäkäliä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D24. Puolukkatyyppin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Kuivahko kangas, jossa on nuoria mäntyjä. Koivuja ja kuusia on seospuina. Puolukka on hyvin runsas varpu. Kuviolla on myös varsin laajasti kanervatyyppin (CT) kuivaa kangasta, jossa nimilajin lisäksi jäkälät ovat runsaita. Kangasmaitikka on runsain ruoho, joskin niukka. Metsälauha on yleisin heinä. Kosteissa painanteissa kasvaa rahkasammalia, juolukkaa ja pallosaraa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D25. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Tuoretta kuusikangasta, jossa aluskasvillisuus vaihtelee paljon. Mustikka on runsain varpu, mutta paikoin puolukka on lähes yhtä runsas. Kuuset kasvavat paikoin niin tiheänä, ettei niiden alla kasva sammalia lukuun ottamatta juuri mitään varjoisuuden vuoksi. Puustoon kuuluvat myös koivu, haapa ja mänty. Ruohoista leimaa-antavia ovat lillukka ja oravanmarja. Aivan länsilaidassa ja pohjoisosassa on käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomaista kangasta, jossa on runsaasti käenkaalta, lillukkaa ja oravanmarjaa. Kuvion pohjoisosassa on vanha pelto, joka on umpeutumassa luontaisesti. Sekä kuusia että lehtipuita on runsaasti. Vanhat peltosarat ovat heinittyneet. Kuvioista on kuva sivulla 71.

Maankäyttösuositus: kuviolla on varmistettu liito-oravan elinpiiri, minkä vuoksi sen hävittäminen ja heikentäminen on uuden luonnonsuojelulain (49 §) mukaisesti kielletty (katso liito-oravaselvitys s. 4). Kuvioon on rajattu myös vanha pelto, joka reunuspuineen soveltuu myös lajin elinympäristöksi.

D26. Kanervatyypin (CT) kuiva kangas

[NT]

Kuiva kangas, josta osa on kalliomännikköä. Mäntyjen lisäksi kuviolla on myös vähäisesti kuusia ja lehtipuita. Kanerva on runsain varpu, tosin itälaidalla on myös puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta, jossa puolukka on runsaampi kuin kanerva. Kallioiden ja kivikoiden päällä on runsaasti jäkäliä ja puusto on kitukasvuista. Kyseessä ei silti ole metsälain tarkoittama erityisen tärkeä elinympäristö.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppjä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D27. Puolukkatyypin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Kuivahko kangas, jonka puustoa männyt hallitsevat. Joukossa on kuitenkin myös kuusia ja vähäisesti lehtipuita. Luontotyyppi vaihtelee mosaiikkimaisesti kuivahkon ja tuoreen kankaan välillä. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas on pinta-alaltaan vähäinen. Metsätähti on melko runsas. Kuvioita halkovan tien laiteilla on vähäisesti joutomaaksi tulkittavaa aluetta.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppjä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D28. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Enimmäkseen tuoretta kangasta, jossa kuusi on valtapuu ja mustikka runsain varpu. Metsätähti ja oravanmarja ovat tyypillisiä ruohoja. Myös lillukka ja metsäimmarre ovat yleisiä lajeja. Kuvion eteläosassa on myös puolukkatyypin (VT) kuivahkoa kangasta, jossa mänty on valtapuu ja puolukka runsain varpu. Harvennuksen vuoksi on paikoin havaittavissa selvää heinittymistä. Pohjoislaidalla on vähäisesti käenkaali-mustikkatyypin (OMT) lehtomaista kangasta, jossa käenkaali on silmiinpistävä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppjä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D29. Puolukkatyyppin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Ensiharvennettu kuivahko kangas, jossa on mäntyjen lisäksi myös lehtipuita. Varvuista tava-
taan lähinnä puolukkaa, mutta karuilla paikoilla on myös kanervaa. Ruohoja on niukasti. Hei-
nistä tavallisimpia ovat kevätpiippo ja metsälauha. Kosteissa painanteissa kasvaa puolestaan
pallosaraa.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luon-
totyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D30. Kanervatyyppin (CT) kuiva kangas

[NT]

Karu ja kallioinen, osin rinteessä oleva kuiva kangas, jonka puustoa dominoi mänty. Varvuista
kanerva ja puolukka ovat ainoat lajit, eikä kangasmaitikan lisäksi juuri ole muita ruohoja. Ki-
vikkopaikoilla on paljon jäkäliä.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luon-
totyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D31. Kauraviljelmä

[-]

Monotoninen kauraviljelmä, jonka laiteilla on runsas rikkalajisto: pelto-orvokki, välipeippi,
pelto-lemmikki, linnunkaali, peltopillike ja niin edelleen. Kaurojen seassa ei kuitenkaan juuri
kasva muita lajeja.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luon-
totyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D32. Hakkuuala

[-]

Päätihakattu alue, johon on jätetty haapoja, koivuja ja kuusia jättöpuiksi. Alle on muodostunut
koivujen ja kuusten kirjoma taimikko, joka on voimakkaasti heinittynyt. Hietakastikka on run-
sain laji.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luon-
totyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D33. Käenkaali-mustikkatyyppin (OMT) lehtomainen kangas

[NT]

Hyvin tiheä lehtomainen kangas, jossa kuusi on valtapuu. Joukossa on myös runsaasti koivuja.
Aluskasvillisuus on niukkaa varjoisuuden vuoksi. Tyypillisiä ruohoja ovat kuitenkin käenkaali
ja oravanmarja. Mustikka on varsin niukka.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luon-
totyyppejä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D34. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Tuore kangas, jossa männyllä on merkittävä osuus puustossa kuusen lisäksi. Ruohoista tyyppilisiä ovat metsämitikka ja oravanmarja. Mustikan ohella puolukka on tavallinen laji.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D35. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Melko laaja tuore kangas kuusten lisäksi mänty on paikoin valta-asemassa. Osa puista on kookkaita ja koivuja on tasaisesti seospuuna. Mustikka on hyvin runsas, paikoin myös puolukka. Metsämitikka, oravanmarja ja lillukka ovat yleisimpiä ruohoja. Pellonlaidassa on vyöhyke, jossa lehtipuilla on suurempi rooli puustossa. Alla on kuitenkin tuoreen kankaan lajistoa, kuten mustikka. Heinittymistä on pienialaisesti.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja, mutta metsä suositetaan säilytettäväksi ainakin osittain läheisen liito-oravan elinpiiriin vuoksi (katso liito-oravaselvitys s. 4).

D36. Puolukkatyypin (VT) kuivahko kangas

[NT]

Karu ja kivikkoinen kuivahko kangas. Mäntyjä kasvaa melko harvassa ja osin puustoa on harkattu. Hakkuukohtissa kasvaa mäntyjen ja koivujen taimia. Kivikkopaikoilla kanerva ja jäkälät ovat runsaita. Puolukka, metsälauha ja lampaannata esiintyvät myös karuilla paikoilla. Ruohoja on hyvin niukasti.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D37. Kauraviljelmä

[-]

Yksipuolinen kauraviljelmä, jonka laiteilla on erityisen paljon juolavehneä, pelto-orvokkia, linnunkaalia ja peltolemmikkiä. Rikkalajistoon lukeutuvat myös monet muut kasvit, kuten peltoohdake ja -hatikka.

Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

D38. Mustikkatyypin (MT) tuore kangas

[NT]

Hyvin tiheäkasvuinen tuore kangas, joka on ensiharvennusvaiheessa. Kuusten alla oleva kasvillisuus on hyvin niukkaa varjoisuuden vuoksi. Peltojen välissä kulkevan ojan varrella on varsin vehmasta kasvillisuutta, jossa on hieman lehdon piirteitä taikinamarjakasvustoineen. Ojaa reunustaa harmaaleppien ja nokkosten vyöhyke. Ojassa on terttualpia, rantamataraa ja rentukkaa.

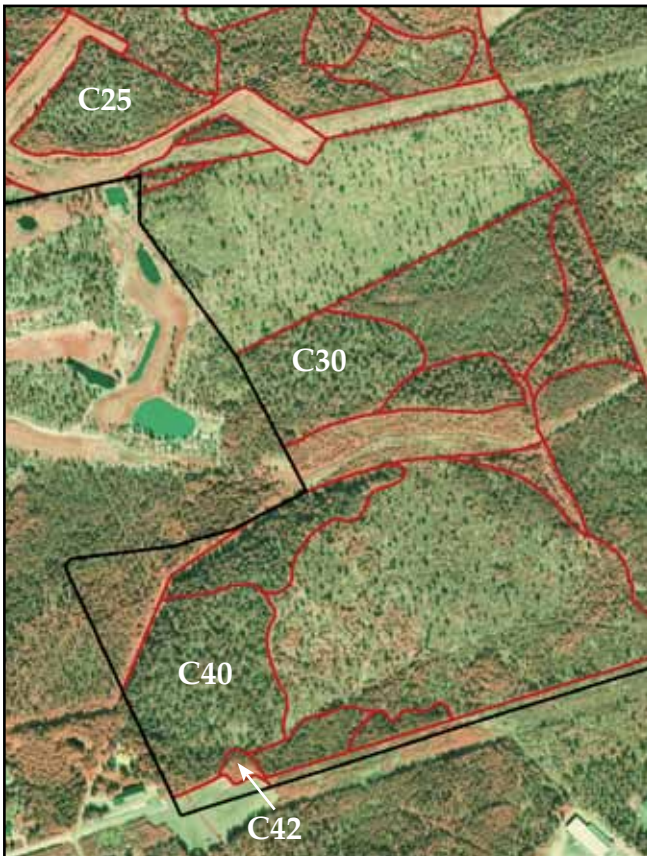
Maankäyttösuositus: kuviolla ei ole erityisiä luontoarvoja tai lakien mukaan suojeltavia luontotyyppisiä, joten maankäytölle ei ole esteitä.

Päätelmät

Koillisen teollisuusalueen luontotyytit ovat kirjavia ja monet elinympäristöt ovat pirstoutuneet muun muassa hakkuiden myötä. Kuivat mäntykankaat ovat vallitsevassa asemassa, mutta tutkimusalueella on myös kuusikoita, turvekankaita, joutomaita, pari pientä lehtolaikkua ja niin edelleen. Suurin osa kasvillisuuskuvioista eivät sisällä erityisiä luontoarvoja, joten niiden osalta ei ole maankäytölle esteitä. Muutamat kuviot ovat kuitenkin muun muassa metsälain mukaan suojeltavia (kuva 5 ja 6), eikä niillä saa tehdä luontoarvoja heikentäviä toimenpiteitä. Suojeltavia kuivia lehtolaikkua ovat kuviot C42 (s. 45) ja D2 (s. 47). Kuvio C40 (s. 44) on erittäin edustava kalliomännikkö ja kuviolla 25 (s. 41) sijaitsee muinaisjäänös edustavalla kalliomänniköllä. C30 (s. 42) on edustava ja ikivanha kuiva kangas, joka suositetaan säilytettävän. Myös kaksi kolohaapojen ryhmää, jotka ovat kuvioilla C32 (s. 42) ja D18 (s. 50), suositetaan säilytettävän. Näiden lisäksi tulee huomioida liito-oravien elinpiirit (s. 4).

Tuoreen uhanalaisuusluokituksen mukaan alueen luontotyytit ovat enimmäkseen silmäläpidettäviä (NT) tai luokittelemattomia. Jokunen kuvio on kuitenkin erittäin uhanlainen (EN). Tällaisia ovat pienet lähinnä kuivat lehtolaikut.

Tutkimusalueelta löydettiin yhteensä 306 putkilokasvilajia (taulukko 2), joiden joukossa ei ole direktiivien mukaan suojeltavia lajeja, eikä yksikään niistä ole mukana valtakunnallisessa tai alueellisesti uhanalaisuusluokituksessa. Erikoisin löytö koskee kapealehtisavikkaa, joka löydettiin kuviolta D16 (s. 50). Luonnontieteellisen keskusmuseon kasviatlaksen mukaan se on löydetty Suomesta vain 23 kertaa. Näistä vain kaksi havaintoa on kuluvalta vuosituhannelta. Laji on kuitenkin joutomaiden satunnaistulokas, joka ei vaadi erityisiä toimia maankäytön osalta.



*Kuvat 5 ja 6.
Maankäytössä erityisesti
huomioitavat elinympäristöt.*



Taulukko 2. Koillisella teollisuusalueella esiintyvät putkilokasvilajit aakkosjärjestyksessä. Tähdellä merkityt ovat puutarhakarkulaisia tai villiintyneitä viljelykasveja.

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Ahdekaunokki	<i>Centaurea jacea</i>	Isovesiherne	<i>Utricularia vulgaris</i>
Ahokeltano	<i>Hieracium (sektio) vulgata</i>	Isovesitähti	<i>Callitriche cophocarpa</i>
Aholeinikki	<i>Ranunculus polyanthemus</i>	Jauhosaavikka	<i>Chenopodium album</i>
Ahomansikka	<i>Fragaria vesca</i>	Jokapaikansara	<i>Carex nigra</i>
Ahomatara	<i>Galium boreale</i>	Jouhivihvilä	<i>Juncus filiformis</i>
Aho-orvokki	<i>Viola canina</i>	Juolavehnä	<i>Elytrigia repens</i>
Ahopaju	<i>Salix starkeana</i>	Juolukka	<i>Vaccinium uliginosum</i>
Ahosuolaheinä	<i>Rumex acetosella</i>	Jänönsara	<i>Carex ovalis</i>
Aitaorapihlaja	<i>Crataegus flabellata</i> var. <i>grayana</i>	Järviruoko	<i>Phragmites australis</i>
Aitovirna	<i>Vicia sepium</i>	Jättipalsami *	<i>Impatiens glandulifera</i>
Alsikeapila	<i>Trifolium hybridum</i>	Jättituija *	<i>Thuja plicata</i>
Amerikanhorsma	<i>Epilobium adenocaulon</i>	Kaalivalvatti	<i>Sonchus oleraceus</i>
Eteläntuoksusimake	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	Kaihopajuangervo *	<i>Spiraea x rubella</i>
Haapa	<i>Populus tremula</i>	Kaksitahoisohra *	<i>Hordeum vulgare</i> var. <i>distichon</i>
Haarapalpakko	<i>Sparganium erectum</i>	Kalliokielo	<i>Polygonatum odoratum</i>
Hakarasara	<i>Carex spicata</i>	Kalliovillakko	<i>Senecio sylvaticus</i>
Halava	<i>Salix pentandra</i>	Kalvoaspiippo	<i>Luzula pallescens</i>
Hanhenpaju	<i>Salix repens</i>	Kalvassara	<i>Carex pallescens</i>
Harakankello	<i>Campanula patula</i>	Kanadankoiransilmä	<i>Conyza canadensis</i>
Harjaneilikka *	<i>Dianthus barbatus</i>	Kangasmaitikka	<i>Melampyrum pratense</i>
Harmaaleppä	<i>Alnus incana</i>	Kanerva	<i>Calluna vulgaris</i>
Harmaasara	<i>Carex canescens</i>	Kapealehtisaavikka	<i>Chenopodium pratericola</i>
Heinätahtimö	<i>Stellaria graminea</i>	Karheanurmikka	<i>Poa trivialis</i>
Herttavuorenkilpi *	<i>Bergenia cordifolia</i>	Karheapillike	<i>Galeopsis tetrahit</i>
Hevonhierakka	<i>Rumex longifolius</i>	Karhunputki	<i>Angelica sylvestris</i>
Hieskoivu	<i>Betula pubescens</i>	Karvakiivyrtti	<i>Woodsia ilvensis</i>
Hietakastikka	<i>Calamagrostis epigejos</i>	Karviainen *	<i>Ribes uva-crispa</i>
Hiirenvirna	<i>Vicia cracca</i>	Kataja	<i>Juniperus communis</i>
Hirssisara	<i>Carex panicea</i>	Katinlieko	<i>Lycopodium clavatum</i>
Humala *	<i>Humulus lupulus</i>	Katkeratatar	<i>Persicaria hydropiper</i>
Huopakeltano	<i>Pilosella officinarum</i> ssp. <i>pilosella</i>	Kaura *	<i>Avena sativa</i>
Huopaohdake	<i>Cirsium helenioides</i>	Kellotalvikki	<i>Pyrola media</i>
Idänkonputki	<i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>sibericum</i>	Keltakannusruoho	<i>Linaria vulgaris</i>
Idänvirpiangervo *	<i>Spiraea chamaedryfolia</i>	Keltamaksaruoho	<i>Sedum acre</i>
Isoalvejuuri	<i>Dryopteris expansa</i>	Keltanarsissi *	<i>Narcissus pseudonarcissus</i>
Isokarpalo	<i>Vaccinium oxycoccos</i>	Keltatalvikki	<i>Pyrola chlorantha</i>
Isolaukku	<i>Rhinanthus serotinus</i>	Keräpäävihvilä	<i>Juncus conglomeratus</i>
Isomaksaruoho	<i>Hylotelephium telephium</i>	Ketohanhikki	<i>Argentina anserina</i>
Isonokkonen	<i>Urtica dioica</i>	Ketohopeahanhikki	<i>Potentilla argentea</i> ssp. <i>argentea</i>
Isotalvikki	<i>Pyrola rotundifolia</i>	Ketokeltto	<i>Crepis tectorum</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Ketomaruna	<i>Artemisia campestris</i>	Luhtalemmikki	<i>Myosotis scorpioides</i>
Keto-orvokki	<i>Viola tricolor</i>	Luhtamatara	<i>Galium uliginosum</i>
Ketosilmäruoho	<i>Euphrasia stricta</i>	Luhtasara	<i>Carex vesicaria</i>
Ketunlieko	<i>Huperzia selago</i>	Luhtasuoputki	<i>Peucedanum palustre</i>
Kevätlinnunherne	<i>Lathyrus vernus</i>	Luhtavuohennokka	<i>Scutellaria galericulata</i>
Kevätpiippo	<i>Luzula pilosa</i>	Lutukka	<i>Capsella bursa-pastoris</i>
Kielo	<i>Convallaria majalis</i>	Lännenpunaherukka *	<i>Ribes rubrum</i>
Kiertotatar	<i>Fallopia convolvulus</i>	Maahumala	<i>Glechoma hederacea</i>
Kiiltopaju	<i>Salix phylicifolia</i>	Maariankämmekekä	<i>Dactylorhiza maculata</i>
Kinosangervo *	<i>Spiraea x vanhouttei</i>	Maitohorsma	<i>Epilobium angustifolium</i>
Kirjopillike	<i>Galeopsis speciosa</i>	Mesiangervo	<i>Filipendula ulmaria</i>
Kissankello	<i>Campanula rotundifolia</i>	Mesimarja	<i>Rubus arcticus</i>
Kissankäpäliä	<i>Antennaria dioica</i>	Metsäalvejuuri	<i>Dryopteris carthusiana</i>
Koiranheinä	<i>Dactylis glomerata</i>	Metsäapila	<i>Trifolium medium</i>
Koiranputki	<i>Anthriscus sylvestris</i>	Metsäimarre	<i>Gymnocarpium dryopteris</i>
Komealupiini *	<i>Lupinus polyphyllus</i>	Metsäkastikka	<i>Calamagrostis arundinacea</i>
Konnanvihvilä	<i>Juncus bufonius</i>	Metsäkorte	<i>Equisetum sylvaticum</i>
Koripaju *	<i>Salix viminalis</i>	Metsäkurjenpolvi	<i>Geranium sylvaticum</i>
Korpi-imarre	<i>Phegopteris connectilis</i>	Metsäkuusi	<i>Picea abies</i>
Korpikaisla	<i>Scirpus sylvaticus</i>	Metsälauha	<i>Deschampsia flexuosa</i>
Korpikastikka	<i>Calamagrostis purpurea</i>	Metsämaitikka	<i>Melampyrum sylvaticum</i>
Korripaatsama	<i>Franula alnus</i>	Metsämänty	<i>Pinus sylvestris</i>
Kotipihlaja	<i>Sorbus aucuparia</i>	Metsäorvokki	<i>Viola riviniana</i>
Kujapaju *	<i>S. x rubens</i>	Metsäruusu	<i>Rosa majalis</i>
Kultapiisku	<i>Solidago virgaurea</i>	Metsätammi *	<i>Quercus robur</i>
Kurjenjalka	<i>Comarum palustre</i>	Metsätähti	<i>Trientalis europaea</i>
Kurjenkello	<i>Campanula persicifolia</i>	Metsätähtimö	<i>Stellaria longifolia</i>
Kurtturuusu *	<i>Rosa rugosa</i>	Metsävaahtera *	<i>Acer platanoides</i>
Kyläkarhiainen	<i>Carduus crispus</i>	Metsävirna	<i>Vicia sylvatica</i>
Kylänurmikka	<i>Poa annua</i>	Mustaherukka	<i>Ribes nigrum</i>
Käenkaali	<i>Oxalis acetosella</i>	Mustikka	<i>Vaccinium myrtillus</i>
Lakka, hilla, muurain	<i>Rubus chamaemorus</i>	Mustavapaju	<i>Salix myrsinifolia</i>
Lampaannata	<i>Festuca ovina</i>	Mutaluikka	<i>Eleocharis mamillata</i>
Lamparevesikuusi	<i>Hippuris vulgaris</i>	Mäkiteroakko	<i>Viscaria vulgaris</i>
Lehtokorte	<i>Equisetum pratense</i>	Mäntykukka	<i>Monotropa hypopitys</i>
Lehtonurmikka	<i>Poa nemoralis</i>	Niittyhumala	<i>Prunella vulgaris</i>
Lehtotesma	<i>Milium effusum</i>	Niittyleinikki	<i>Ranunculus acris</i>
Lehtovirmajuuri	<i>Valeriana sambucifolia</i>	Niittymaarianheinä	<i>Hierochloë hirta</i>
Leskenlehti	<i>Tussilago farfara</i>	Niittynurmikka	<i>Poa pratensis</i>
Leveäosmankäämi	<i>Typha latifolia</i>	Niittynätkelmä	<i>Lathyrus pratensis</i>
Lillukka	<i>Rubus saxatilis</i>	Niittysuolaheinä	<i>Rumex acetosa</i>
Linnunkaali	<i>Lapsana communis</i>	Nuokkuhelmikkä	<i>Melica nutans</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Nuokkotalvikki	<i>Orthilia secunda</i>	Pihasyreeni *	<i>Syringa vulgaris</i>
Nurmihärkki	<i>Cerastium fontana</i>	Pihatatar	<i>Polygonum aviculare</i>
Nurmikohokki	<i>Silene vulgaris</i>	Piikkiohdake	<i>Cirsium vulgare</i>
Nurmilauha	<i>Deschampsia cespitosa</i>	Pikkulaukku	<i>Rhinanthus minor</i>
Nurminata	<i>Festuca pratensis</i>	Pikkulimaska	<i>Lemna minor</i>
Nurmipiippo	<i>Luzula multiflora</i>	Pikkupalpakko	<i>Sparganium natans</i>
Nurmipuntarpää	<i>Alopecurus pratensis</i>	Pikkutalvikki	<i>Pyrola minor</i>
Nurmirölli	<i>Agrostis capillaris</i>	Pikkuvesitähti	<i>Callitriche palustris</i>
Nurmitädyke	<i>Veronica chamaedrys</i>	Pikkuvita	<i>Potamogeton berchtoldii</i>
Nurmitähkiö, timotei	<i>Phleum pratense</i>	Pikkuvuohenjuuri *	<i>Doronicum columnae</i>
Ojakellukka	<i>Geum rivale</i>	Pimpinellaruusu *	<i>Rosa pimpinellifolia</i>
Ojakärsämö	<i>Achillea ptarmica</i>	Pohjanjauhosavikka	<i>Chenopodium suecicum</i>
Ojaleinikki	<i>Ranunculus flammula</i>	Pohjankallioimarre	<i>Polypodium vulgare</i>
Ojasorsimo	<i>Glyceria fluitans</i>	Pohjanpunaherukka	<i>Ribes spicatum</i>
Oravanmarja	<i>Maianthemum bifolium</i>	Poimulehti	<i>Alchemilla sp.</i>
Orvontädyke	<i>Veronica serpyllifolia</i>	Polvipuntarpää	<i>Alopecurus geniculatus</i>
Otavaalvatti	<i>Sonchus asper</i>	Pujo	<i>Artemisia vulgaris</i>
Paimenmatara	<i>Galium album</i>	Pullosara	<i>Carex rostrata</i>
Palleropalpakko	<i>Sparganium glomeratum</i>	Puna-ailakki	<i>Silene dioica</i>
Pallosara	<i>Carex globularis</i>	Puna-apila	<i>Trifolium pratense</i>
Peltoemäkki	<i>Fumaria officinalis</i>	Punakoiso	<i>Solanum dulcamara</i>
Peltohanhikki	<i>Potentilla norvegica</i>	Punalehtiruusu *	<i>Rosa glauca</i>
Peltohatikka	<i>Spergula arvensis</i>	Punanata	<i>Festuca rubra</i>
Peltokaali	<i>Brassica rapa</i>	Punapeippi	<i>Lamium purpureum</i>
Peltokanankaali	<i>Barbarea vulgaris</i>	Punasolmukki	<i>Spergularia rubra</i>
Peltokorte	<i>Equisetum arvense</i>	Puolukka	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>
Peltolemmikki	<i>Myosotis arvensis</i>	Päivänkakkara	<i>Leucanthemum vulgare</i>
Peltomatara	<i>Galium spurium</i>	Raate	<i>Menyanthes trifoliata</i>
Pelto-ohdake	<i>Cirsium arvense</i>	Raita	<i>Salix caprea</i>
Pelto-orvokki	<i>Viola arvensis</i>	Ranta-alpi	<i>Lysimachia vulgaris</i>
Peltopillike	<i>Galeopsis bifida</i>	Rantalemmikki	<i>Myosotis laxa</i>
Peltopähkämö	<i>Stachys palustris</i>	Rantamatara	<i>Galium palustre</i>
Peltosaunio	<i>Tripleurospermum perforatum</i>	Rantaminttu	<i>Mentha arvensis</i>
Peltotaskuruoho	<i>Thlaspi arvense</i>	Rantanenätti	<i>Rorippa palustris</i>
Peltovalvatti	<i>Sonchus arvensis</i>	Rantapalpakko	<i>Sparganium emersum</i>
Pelto villakko	<i>Senecio vulgaris</i>	Rantapuntarpää	<i>Alopecurus aequalis</i>
Peltovirvilä	<i>Vicia hirsuta</i>	Rantavihvilä	<i>Juncus alpinoarticulatus</i>
Peurankello *	<i>Campanula glomerata</i>	Ratamosarpio	<i>Alisma plantago-aquatica</i>
Pietaryrtti	<i>Tanacetum vulgare</i>	Rauduskoivu	<i>Betula pendula</i>
Piharatamo	<i>Plantago major</i>	Rentohaarikko	<i>Sagina procumbens</i>
Pihasaunio	<i>Matricaria suaveolens</i>	Rentukka	<i>Caltha palustris</i>
Pihatähtimö	<i>Stellaria media</i>	Riidenlieko	<i>Lycopodium annotinum</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Rohtotädyke	<i>Veronica officinalis</i>	Terttuselja *	<i>Sambucus racemosa</i>
Ruoholaukka	<i>Allium schoenoprasum</i>	Tervaleppä	<i>Alnus glutinosa</i>
Rusopajuangervo *	<i>Spiraea x billardii</i>	Tuhkapaju	<i>Salix cinerea</i>
Rätvänä	<i>Potentilla erecta</i>	Tummarusokki	<i>Bidens tripartita</i>
Rönsyleinikki	<i>Ranunculus repens</i>	Tuoksuvatukka *	<i>Rubus odoratus</i>
Röyhyvihvilä	<i>Juncus effusus</i>	Tuomi	<i>Prunus padus</i>
Saarni *	<i>Fraxinus excelsior</i>	Tupasvilla	<i>Eriophorum vaginatum</i>
Salokeltano	<i>Hieracium (sektio) hieracium</i>	Tähtisara	<i>Carex echinata</i>
Sananjalka	<i>Pteridium aquilinum</i>	Ukontatar	<i>Persicaria lapathifolia</i>
Sarjakeltano	<i>Hieracium umbellatum</i>	Ukontulikukka	<i>Verbascum thapsus</i>
Savijäkkärä	<i>Gnaphalium uliginosum</i>	Vaalea-amerikanhorsma	<i>Epilobium ciliatum</i>
Siankärsämö	<i>Achillea millefolium</i>	Vadelma	<i>Rubus idaeus</i>
Sianpuolukka	<i>Arctostaphylos uva-ursi</i>	Vaivaiskoivu	<i>Betula nana</i>
Sinivuokko	<i>Hepatica nobilis</i>	Valkoapila	<i>Trifolium repens</i>
Soreahiirenporras	<i>Athyrium filix-femina</i>	Valkomesikkä	<i>Melilotus albus</i>
Sormisara	<i>Carex digitata</i>	Valkovuokko	<i>Anemone nemorosa</i>
Sudenmarja	<i>Paris quadrifolia</i>	Vanamo	<i>Linnaea borealis</i>
Suohorsma	<i>Epilobium palustre</i>	Variksenmarja	<i>Empetrum nigrum</i>
Suo-ohdake	<i>Cirsium palustre</i>	Vehka	<i>Calla palustris</i>
Suo-orvokki	<i>Viola palustris</i>	Vesisara	<i>Carex aquatilis</i>
Suopursu	<i>Rhododendron tomentosum</i>	Viiltosara	<i>Carex acuta</i>
Syyläjuuri	<i>Scrophularia nodosa</i>	Viitakastikka	<i>Calamagrostis canescens</i>
Syysmaitiainen	<i>Leontodon autumnalis</i>	Vilukko	<i>Parnassia palustris</i>
Särmäkuisma	<i>Hypericum maculatum</i>	Virpapaju	<i>Salix aurita</i>
Tahnavillakko	<i>Senecio viscosus</i>	Voikukka	<i>Taraxacum sp.</i>
Taikinamarja	<i>Ribes alpinum</i>	Vuohenputki	<i>Aegopodium podagraria</i>
Tarhaomenapuu *	<i>Malus domestica</i>	Vuorikaunokki *	<i>Centaurea montana</i>
Terijoensalava *	<i>Salix fragilis 'bullata'</i>	Vuoriruusu *	<i>Rosa pendulina</i>
Terttualpi	<i>Lysimachia thyrsoflora</i>	Välipeippi	<i>Lamium confertum</i>
Yhteensä			306

KIRJALLISUUS

From, S. (toim.) 2005:

Paahdeympäristöjen ekologia ja uhanalaiset lajit. Suomen ympäristö 774. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Jakobsson, N. (toim.) 2008:

Ympäristön- ja luonnonsuojelu 2008. Lakikokoelmat. Edita Publishing Oy. Helsinki.

Jokinen, A., Nygren, N., Haila, Y. & Schrader, M. 2007:

Yhteiselo liito-oravan kanssa. Liito-oravan suojelun ja kasvavan kaupunkiseudun maankäytön tarpeiden yhteensovittaminen. Suomen ympäristö 20/2007. Pirkanmaan ympäristökeskus.

Leivo, M., Asanti, T., Koskimies, P., Lammi, E.,

Lampolahti, J., Mikkola-Roos, M. & Virolainen, E. 2002:

Suomen tärkeät lintualueet FINIBA. BirdLife Suomen julkaisuja nro 4. Suomen graafiset palvelut, Kuopio.

Pöntinen, B. 2001:

Liito-orava, Flygekorren. Omakustanne. Kirjapaino Stencca. Vaasa.

Rauman kaupunki, Ympäristövirasto 2002:

Rauman arvokkaat luontokohteet – tietokokoelma eri lähteistä (tietokanta-aineistoa).

Raunio, A., Schulman, A. & Kontula, T. (toim.) 2008:

Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2.

Söderman, T. 2003:

Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. Ympäristöopas 109. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Vasko, V., Lampolahti, J. & Sundelin, R. 2006:

Rauman seudun lintuatlas. Rauman seudun lintuharrastajat ry. Rauma.

Väisänen, R. A., Lammi, E. & Koskimies, P. 1998:

Muuttuva pesimälinnusto. Otava, Helsinki.

Ympäristöministeriö 2001:

Liito-oravan (*Pteromys volans*) biologia ja suojele Suomessa.
Suomen ympäristö 459. Oy Edita Ab. Helsinki.

Ympäristöministeriö 2005:

Liito-oravan huomioon ottaminen kaavoituksessa. Moniste 16 s.

Ympäristöministeriö a) lintudirektiivin I-liitteen mukaiset lajit

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?node=9046&lan=fi>

Ympäristöministeriö b) luontodirektiivin II, IV ja V -liitteiden lajit

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?node=9045&lan=fi#a7>

Ympäristöministeriö c) alueellisesti uhanalaiset lintulajit

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=133970&lan=fi>

Ympäristöministeriö d) alueellisesti uhanalaiset putkilokasvilajit

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=133959&lan=fi>

Maastotöihin liittyvä kirjallisuus

Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001:

Natura 2000 -luontotyyppiopas. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Hotanen, J-P., Nousiainen, H., Mäkipää, R., Reinikainen, A., Tonteri, T. 2008:

Metsätyypit – opas kasvupaikkojen luokitteluun. Metsäkustannus.

Laine, J. & Vasander, H. 2008:

Suotyypit ja niiden tunnistaminen. 2. painos. Metsäkustannus.

Meriluoto, M. & Soininen, T. 2002:

Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. 2. painos. Metsälehti kustannus. Helsinki.

Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005:

Suuri Pohjolan Kasvio. Kustannusosakeyhtiö Tammi, Helsinki.

Liite 1. Inventointitaulukko.

<i>Päivämäärä</i>	<i>Inventoinnin tarkoitus</i>	<i>Käytetty aika tunteina</i>
5.3.	<i>Liito-oravat ja varhain soidintavat linnut</i>	13
9.3.	<i>Liito-oravat ja varhain soidintavat linnut</i>	13
22.3.	<i>Liito-oravat ja varhain soidintavat linnut</i>	12
26.3.	<i>Liito-oravat ja varhain soidintavat linnut</i>	13
30.3.	<i>Liito-oravat ja varhain soidintavat linnut</i>	9
11.5.	<i>Linnut ja liito-oravat</i>	6
12.5.	<i>Linnut ja liito-oravat</i>	8
13.5.	<i>Linnut ja liito-oravat</i>	9
14.5.	<i>Linnut ja liito-oravat</i>	9
15.5.	<i>Linnut ja liito-oravat</i>	8
16.5.	<i>Linnut ja liito-oravat</i>	9
18.5.	<i>Linnut ja liito-oravat</i>	8
25.5.	<i>Linnut ja kevätkasvit</i>	8
26.5.	<i>Linnut ja kevätkasvit</i>	8
27.5.	<i>Linnut ja kevätkasvit</i>	8
28.5.	<i>Linnut ja kevätkasvit</i>	8
29.5.	<i>Linnut ja kevätkasvit</i>	8
1.6.	<i>Linnut ja kevätkasvit</i>	8
12.6.	<i>Linnut</i>	6
13.6.	<i>Linnut</i>	7
29.6.	<i>Yöaktiiviset linnut</i>	7
12.8.	<i>Kasvit ja luontotyypit</i>	10
13.8.	<i>Kasvit ja luontotyypit</i>	13
14.8.	<i>Kasvit ja luontotyypit</i>	13
15.8.	<i>Kasvit ja luontotyypit</i>	13
18.8.	<i>Kasvit ja luontotyypit</i>	13
20.8.	<i>Kasvit ja luontotyypit</i>	13
21.8.	<i>Kasvit ja luontotyypit</i>	11
24.8.	<i>Kasvit ja luontotyypit</i>	13
25.8.	<i>Kasvit ja luontotyypit</i>	13
26.8.	<i>Kasvit ja luontotyypit</i>	13
27.8.	<i>Kasvit ja luontotyypit</i>	13
Yhteensä		323

Liite 2. Liito-oravahavaintojen GPS-pisteet.

GRID N / lat	E / lon	N / E	Paikka	Havainto	Papanoita	Puulaji	Lisätiedot	Pvm	Havainnoitsija
3209695	6794636	32 096 956 794 636	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	80	Haapa		5.3.2009	Santtu Ahlman
3209447	6794370	32 094 476 794 370	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	15	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209806	6794141	32 098 066 794 141	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	80	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209802	6794123	32 098 026 794 123	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	180	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209742	6794105	32 097 426 794 105	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	300	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209729	6794119	32 097 296 794 119	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	30	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209721	6794107	32 097 216 794 107	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	40	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209710	6794107	32 097 106 794 107	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	150	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209706	6794109	32 097 066 794 109	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	30	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209703	6794100	32 097 036 794 100	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	10	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209689	6794112	32 096 896 794 112	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	80	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209574	6794057	32 095 746 794 057	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	40	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209568	6794048	32 095 686 794 048	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	20	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209564	6793916	32 095 646 793 916	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	80	Haapa,	Koloja	9.3.2009	Santtu Ahlman
3209672	6793918	32 096 726 793 918	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	50	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209741	6793909	32 097 416 793 909	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	20	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209764	6793906	32 097 646 793 906	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	10	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209783	6793897	32 097 836 793 897	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	20	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209783	6793894	32 097 836 793 894	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	500	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209789	6793891	32 097 896 793 891	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	20	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209794	6793880	32 097 946 793 880	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	30	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209813	6793881	32 098 136 793 881	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	20	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209866	6793894	32 098 666 793 894	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	30	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209901	6793883	32 099 016 793 883	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	20	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209911	6793879	32 099 116 793 879	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	150	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209915	6793876	32 099 156 793 876	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	350	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209955	6793848	32 099 556 793 848	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	150	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209970	6793836	32 099 706 793 836	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	20	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209985	6793853	32 099 856 793 853	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	450	Haapa	Kolo	9.3.2009	Santtu Ahlman
3209984	6793860	32 099 846 793 860	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	25	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3210006	6793857	32 100 066 793 857	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	60	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209914	6794131	32 099 146 794 131	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	80	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209893	6794160	32 098 936 794 160	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	20	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209869	6794117	32 098 696 794 117	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	80	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209788	6794141	32 097 886 794 141	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	180	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209893	6794341	32 098 936 794 341	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	20	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209827	6794400	32 098 276 794 400	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	50	Haapa		9.3.2009	Santtu Ahlman
3209058	6793596	32 090 586 793 596	Koillinen teollisuusalue	Liito-orava	700	Haapa		22.3.2009	Santtu Ahlman

<i>GRID</i>	<i>N / lat</i>	<i>E / lon</i>	<i>N / E</i>	<i>Paikka</i>	<i>Havainto</i>	<i>Papanoita</i>	<i>Puulaji</i>	<i>Lisätiedot</i>	<i>Pvm</i>	<i>Havainnoitsija</i>
3209060	6793597	32 090 606 793 597		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	20	<i>Haapa</i>		22.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3209047	6793599	32 090 476 793 599		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	800	<i>Haapa</i>		22.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3209054	6793607	32 090 546 793 607		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	50	<i>Haapa</i>		22.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3209057	6793607	32 090 576 793 607		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	20	<i>Haapa</i>		22.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3209043	6793610	32 090 436 793 610		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	60	<i>Haapa</i>		22.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3209094	6793581	32 090 946 793 581		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	20	<i>Harmaaleppä</i>		22.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3209129	6793553	32 091 296 793 553		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	100	<i>Harmaaleppä</i>		22.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3209122	6793560	32 091 226 793 560		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	80	<i>Harmaaleppä</i>		22.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3208006	6794219	32 080 066 794 219		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	20	<i>Haapa</i>		26.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3207981	6794181	32 079 816 794 181		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	50	<i>Haapa</i>		26.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3207952	6794154	32 079 526 794 154		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	200	<i>Haapa</i>		26.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3207921	6794129	32 079 216 794 129		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	40	<i>Haapa</i>		26.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3207907	6794129	32 079 076 794 129		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	50	<i>Haapa</i>		26.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3207899	6794131	32 078 996 794 131		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	30	<i>Haapa</i>		26.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3207980	6794071	32 079 806 794 071		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	40	<i>Haapa</i>		26.3.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3209687	6794627	32 096 876 794 627		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	50	<i>Haapa</i>		13.5.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3209682	6794621	32 096 826 794 621		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	100	<i>Haapa</i>		13.5.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3209681	6794622	32 096 816 794 622		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	60	<i>Haapa</i>		13.5.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3209671	6794623	32 096 716 794 623		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	50	<i>Haapa</i>		13.5.2009	<i>Santtu Ahlman</i>
3209416	6794400	32 094 166 794 400		Koillinen teollisuusalue	<i>Liito-orava</i>	50	<i>Haapa</i>		13.5.2009	<i>Santtu Ahlman</i>

Liite 3. Merkittävien kohteiden valokuvat.



Kuvio C11. Liito-oravan elinpiiri.

Kuvio C25. Edustava kalliomännikkö.





Kuvio C25. Muinaisjännös.

Kuvio C30. Edustava kuiva kangas.





Kuvio C32. Hakkuuaukolla oleva haapa-kuusiryhmä.

Kuvio C38. Liito-oravan elinpiiri.





Kuvio C40. Edustava kalliomännikkö.

Kuvio C42. Kuiva lehto.





Kuvio D2. Kuiva lehto.

Kuvio D3. Liito-oravan elinpiiri.

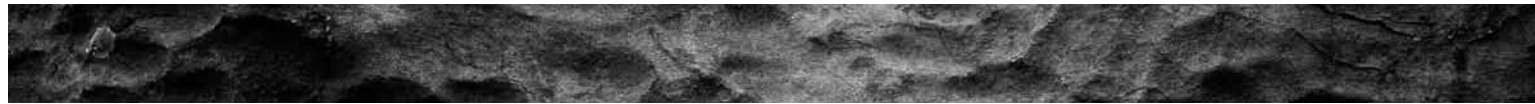




Kuvio D10. Liito-oravan elinpiiri.

Kuvio D14. Liito-oravan elinpiiri.





Kuvio D18. Kolohaapojen ryhmä.

Kuvio D25. Liito-oravan elinpiiri.



